

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Вівторок, 13 жовтня 2009 року • № 150 (2249) • Ціна вільна

НАЙВАЖЧЕ — ПОПЕРЕДУ

ГУСІНЬ ПОМАЛУ ПЕРЕТВОРЮЄТЬСЯ НА МЕТЕЛИКА?

На середину першого тайму матчу в Дніпропетровську не в однієї людини, котра спостерігала за його перипетіями, виникало бажання протерти очі: перевага команди господарів над гостями була настільки очевидною, що подібну до неї можна побачити хіба що в національній першості, коли зустрічаються один із її лідерів і аутсайдер. Тоді як насправді на полі змагалися національні збірні України й Англії.

Спрацював, очевидно, "природний" принцип: навіщо викладатися на всі сто в поєдинку турніру, де для твоєї команди вже все вирішено, — тим більше, якщо на вихідних чекає новий відповідальний матч в іншому змаганні? Маю на увазі те, що англійці так і не зуміли переломити себе, коли зіткнулися з максимально зарядженими на боротьбу й досягнення результату українцями. Візьміть, як приклад, гру Стівена Джеррарда: один із найкращих півоборонців сучасності був блідою тінню самого себе, внаслідок чого Фабіо Капелло справедливо замінив його.

Не знаю, з якими словами звернувся до своїх підопічних Олексій Михайличенко, проте зіграли вони чудово. Особисто мені це нагадало виступи київського "Динамо" в 1997-1998, точніше, зустрічі "блакитно-білих" із колективами, вищими за класом, коли позитивний результат здобувається за рахунок хорошої фізичної підготовки й дотримання кожним гравцем тактичного плану. Та найважче в нас — іще попереду.

Як відомо, під час плей-офф цього разу буде застосовано рейтинговий принцип розведення команд, себто чотири сильніших зустрінуться з чотирма слабшими. Поки наші перспективи невтішні — на момент останньої публікації рейтингу ФІФА Україну, яка посідала 25-е місце, випереджали Росія (6-е), Франція (10-е), Греція (12-е) й Португалія (17-е). Позаду нас — Ірландія (38-е), Боснія (46-е) й Словенія (54-е). Хоча інколи трапляються несподівані "стрибки" в зазначеному щаблі...

Володимир БАНЯС.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на грудень — до 10 листопада.

ТУМАННА ВЕНДЕТТА

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

УКРАЇНА — АНГЛІЯ — 1:0 (1:0).

10 жовтня. 19.15. "Дніпро-Арена". 31000 глядачів.

Судді: Д.Скоміна, П.Ахар, М.Станчин (усі — Словенія).

УКРАЇНА: П'ятов, Ракицький, Кучер, Хачериді, Кобин, Гай, Тимощук, Ротань, Назаренко (Ярмоленко, 67), Шевченко (Гусєв, 90), Милевський. ***Запасні***: Шовковський, Михалик, Шевчук, Воронін, Селезньов. ***Тренер***: Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО.

АНГЛІЯ: Грін, Джонсон, Фердинанд, Террі, Ешлі Коул, Керрік, Леннон (Джеймс, 15), Джеррард (Мілнер, 46), Лемпард, Хескі (Карлтон Коул, 72), Руні. ***Запасні***: Брідж, Апсон, Беррі, Агбонлахор. ***Тренер:*** Фабіо КАПЕЛЛО.

Гол: Назаренко (29).

*На 16-й хвилині **Шевченко** не реалізував пенальті (стійка).*

Попередження: Кобин (45), Хачериді (58), Тимощук (72), Ротань (79), П'ятов (90).

Вилучення: Грін (14).

Так, ми зробили це! Збірна України здолала сьому збірну рейтингу ФІФА. Ми ВПЕРШЕ за свою 18-річну історію переграли топ-команду, дорогі мої! Вперше. Раніше вдавалося обіграти лише Португалію й Хорватію, та й це було ще в середині 90-х. Таке відчуття, що ми не на другу сходинку турнірного відбору змістилися, а вже виграли квиток до ПАР, де через 220 днів стартуватиме ЧС-2010. Але годі розслаблюватися, нам ще завтра необхідно обіграти любителів з Андорри і чекати жеребу. Та ще мріяти, щоб у суперники невеличка кулька нам не підкинула збірну Франції чи Португалії. Найбільш сприятливим варіантом для нас може стати збірна Словенії, якій ми можемо влаштувати вендетту за приниження 10-річної давнини.

А от родоначальники футболу прямим і непрямим чином влаштували туманну вендетту хорватам, які залишили збірну Англії поза Євро-2008. Спочатку ЧС-1966 двічі вщент винесли "клітчастих" — 4:1, 5:1, а щоб життя не здавалося медом, поступилися головному конкуренту балканців, тобто збірній України. Головним і актуальним питанням як до гри, так і після завершення її залишилося: чи справді Англія не дуже хотіла перемогти у поєдинку з нами? Звісно, ніхто "здавати" матч нам не збирався, але й особливої жаги перемогти Україну в британців я не помітив. А ви?

У Дніпропетровськ я добирався потягом разом із англійськими вболівальниками. Авжеж, довелося поспілкуватися на "гарячу" тему з ними, і хочу сказати, що всім їм було до одного місця, як закінчиться майбутній поєдинок. Відповідали вони, всміхаючись, так: "Ось бачите програмку, на ній написано: "Ми вже у ПАР". Отож! Вигравати треба вам". Запитав я в одного фана з Бірмінгема, а як на кшталт допомогти нам, аби підсолити хорватам? Він відповів, що ми вже їм помстилися, і якщо ще раз зіткнуться наші шляхи, то покараємо хорватів знову. Запитав я у нього, чи гратимуть основні бійці, чи Капелло надасть можливість відпочити Джеррарду, Террі, Лемпарду та Руні, на що отримав прозорливу відповідь: "Ні, вони точно гратимуть. Я вас запевняю. От Бекхем не вийде у старті". І треба ж, у протоколі англійців Додика не було, а серед перших одинадцяти опинилися основні гравці дружини Капелло. До речі, поїздка англійським фанам до України обійшлася приблизно у 500 фунтів стерлінгів. Курс НБУ на сьогоднішній день: 12,8 гривні дають за один фунт. Цікаво, що я не побачив серед британських вболівальників молодих людей. Переважно особи віком 40-60 років. Жінок серед них також не спостерігалося. Як щодо традиційного англійського буйства? Його, хоч як характерно, також не було. У місті англійці поводилися культурно, мирно розпиваючи дешеве українське пиво, фотографуючись з кожним бажаючим. Один знахабнілий здоровань намагався без черги протиснутися до туалету в Макдональдсі, але йому вказали, що так не робиться. Він лише знизав плечима: "I'm sorry".

Стартові протоколи дещо здивували. Здавалося, що Капелло трішки розбавить "основу" з напіврезервом, але італійський фахівець вирішив інакше. Місце у воротах зайняв кіпер "Вест Хема" Роб Грін, в центрі захисту вийшли "манкуніанець" Ріо Фердинанд і "аристократ" Джон Террі, по краях — Глен Джонсон ("Ліверпуль") та Ешлі Коул ("Челсі"). Майкл Керрік ("МЮ"), Стівен Джеррард (Ліверпуль), Френк Лемпард ("Челсі") та Аарон Леннон ("Тоттенхем") склали четвірку півоборонців. Попереду традиційний тандем Капелло — Уейн Руні ("МЮ") та Еміл Хескі ("Астон Вілла"). Візаві дона Фабіо Олексій Михайличенко, який, до речі, будучи гравцем збірної СРСР, забивав англійцям на ЧЄ-1988 (тоді у групі радянська команда під орудою Валерія Лобановського переграла Англію — 3:1), теж вніс несподіванки у склад. Два дебютанти вийшли на такий важливий поєдинок — динамівець Євген Хачериді та донеччанин Ярослав Ракицький. Не можу не забігти наперед і не відзначити хлопців з якнайкращого боку. Обидва молоді футболісти впевнено відіграли проти досвідчених англійських опонентів, а Ярослав ледь не став автором фантастичного гола. Його удар з 30-ти метрів у неймовірному стрибку потягнув ветеран Джеймс. Виставив у старті Михайличенко і обох хавбеків "Дніпра" — Назаренка та Ротаня, розраховуючи, мабуть, на те, що перед вболівальниками хлопці не підведуть. Не підвели. Більше того, саме Назаренко приніс перемогу "жовто-блакитній" команді. Цей м'яч для Сергія став 11-м за збірну в 40 проведених матчах. Більше у списку перших одинадцяти несподіванок не було, всі доволі знайомі обличчя: П'ятов — у воротах, в обороні не назвали ми ще гірників Кучера (у центрі) та Кобина (праворуч). У середині поля ще один представник "Шахтаря" Олексій Гай та екс-донеччанин Анатолій Тимощук, який нині представляє німецький "Байєрн" і дует нападників — Шевченко — Милевський.

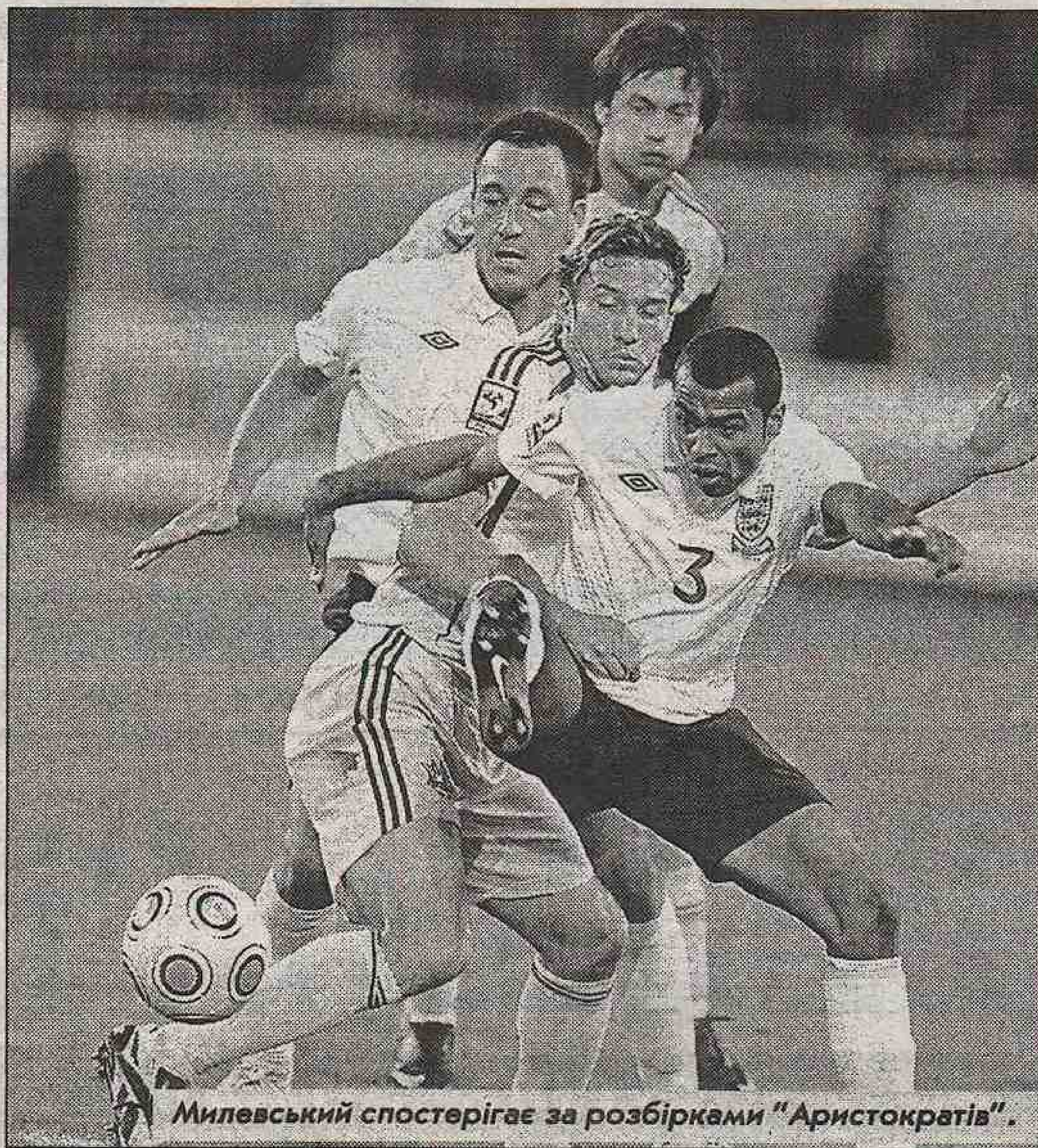
На те, що все цього вечора для господарів завершиться святом, натякнув уже перший тайм. Хоча стартовий відрізок гри пройшов відверто нудно. Нічого навіть пригадати не можна, окрім зупинки гри, коли на поле з трибун полетіли файєри. Стрілка годинника наближалася до чверті години, коли стався ключовий епізод поєдинку. Дальній закид м'яча вперед, Ріо Фердинанд позиційно помиляється, і Милевський виходить на побачення з Гріном. Артем прокинув м'яч повз воротаря "Вест Хема", протягнуті руки його неминуче зіштовхнулися з ногами форварда "Динамо". Червона картка Гріну за фол останньої надії та пенальті — про що ще можна мріяти? Незважаючи на те, що одинадцятиметровий Шевченко не реалізував, хорвати усвідомили власну безвихідь: "Вже через 15 хвилин після початку матчу було зрозуміло, що хорватів чекає довга похмура ніч. Коли Ріо Фердинанд в ролі незацікавленого туриста дозволив Милевському вийти на ворота Гріна, а воротар англійців завалив нападника українців, ми помахали ЧС-2010 рукою. Солодка помста Хорватії! Україна зуміла взяти реванш за ЧС-1998, а Англія — за поразку на "Уемблі" дворічної давнини", — наступного дня написало провідне хорватське видання "Vecernji List".

Промах Шевченка викликав бурю незадоволення на трибунах, і з фан-секторів знову полетіли вогняні ракети. Головному арбітру поєдинку словенцю Даміру Скоміні знову довелося зупинити матч і попередити українську сторону, що якщо ще раз доведеться зупинити гру через файєри, нашій команді буде присуджено технічну поразку — 0:3. Тьфу-тьфу, подіяло на наших доблесних фанів. Що вони хотіли довести такою поведінкою? Налякати англійців? Облиште! Чи, можливо, хотіли бути схожими на запальних хорватів-сербів-турків? Якщо так — то у вас це вийшло, я можу запевнити. Втім, попереджаю, що наступного разу таке файєр-шоу не прокотить, і тоді серйозних санкцій ФІФА не уникнути. Буде добре, якщо і це минеться виключно адміністративним покаранням. А то хтозна, можливо, доведеться матч плей-офф грати не вдома, а на нейтральному полі чи при порожніх трибунах...

Матч після нереалізованого продовжився у такому руслі, як розпочинався. І знову абсолютно несподівано з нічого на англійські голови повалилися неприємності: після невдалої спроби Василя Кобина прорватися до штрафної м'яч дістався Сергію Назаренкові. Прекрасний удар хавбека вже давно знають в Україні. Тепер знатимуть і в Англії — гарматний постріл, і м'яч після невеликого рикошету від Ешлі Коула влітає у верхній кут британських воріт — 1:0. Через три хвилини рахунок міг бути подвоєний — повторилася ситуація з голом Назаренка (цього разу на його місці опинився Милевський), проте постріл Артема прийшовся у стійку біля самої "дев'ятки"! Цілком голевою була позиція й у Гая, який бив головою після подачі кутового, але Олексій послав м'яч вище воріт. Англійці до перерви створили один стовідсотковий момент: геній Руні філігранним пасом вивів Лемпарда на побачення з П'ятовим, яке закінчилось на користь останнього — плеймейкер "Челсі" бив мимо.

У перерві Капелло зняв з гри Джеррарда і випустив Мілнера. На серці стало спокійніше. Заспокоїлася і сама гра. Встати зі своїх місць глядачам довелося лише хвилині на 55-й, коли несподіваний удар Ракицького змусив добряче попрацювати Девида Джеймса. Англійці заграли енергійніше хвилини з 70-ї, але до загострень справа не доходила. А от "жовто-сині" знову створили голевий момент: чудовий прохід Ракицького, пас на вихід Ярмоленка, але молодий динамівець не зміг переграти Джеймса. Надалі форсувати події українці не збиралися, а англійці особливо й не намагалися відігратися. Лише Уейн Руні на прізвисько "Шрек" не збирався миритися з поразкою і на 90-й хвилині змусив схопитися за серце всіх громадян України. Хвацький постріл нападника "МЮ" просвистів у лічених сантиметрах од правої стійки. А далі був фінальний свисток і хвиля бурхливих емоцій.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ,
м. Дніпропетровськ.
Фото Євгена КРАВСА.

Милевський спостерігає за розбірками "Аристократів".

Хескі молиться Хачериді.

Фабіо КАПЕЛЛО,
головний тренер
збірної Англії:

— Дуже задоволений тим, як діяла наша команда, залишившись у меншості. Ми намагалися зрівняти рахунок впродовж всього матчу. Хлопці викладися на всі 100 відсотків, показавши дуже хороший футбол. Був чудовий шанс добитися нічиєї на останніх хвилинах поєдинку, але не вдалося. Не люблю програвати. У кожному матчі є як позитивні моменти у діях підопічних, так і негативні. Цей поєдинок можна сміливо заносити нам в актив. Арбітр явно помилився при вилученні Гріна. Милевський симулював у тому епізоді, а рефері повірив йому.

Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО,
головний тренер
збірної України:

— Хлопці хотіли цієї перемоги! У грі трапляється всяке, але я вірив, що ми можемо забити. Та гра, та агресивність, яка була в першому таймі, дала свої плоди. Ми не часто граємо такі вирішальні матчі, та хлопці у другому таймі відійшли назад, підсвідомо стали грати на втримання рахунку. Але сьогодні на полі був колектив, команда, яка не тільки билася, але й грала.

Відверто

Андрій ШЕВЧЕНКО:

ПРО ПЕНАЛЬТІ ОДРАЗУ Ж ЗАБУВ

Занести цей матч до активу Андрія Шевченка важко — нереалізований пенальті, не дуже впевнена гра загалом. Утім, перемога є перемога, а переможців, як-то кажуть, не судять.

— Із пенальті трохи промахнувся. Прикро, але я про це відразу ж забув, оскільки потрібно було думати про гру. Головне, що команда зіграла дуже добре й перемогла.

— Як вважаєте, Англія грала на повну силу?

— Так, хіба ви не бачили їхнього складу? Якщо виграла Україна, це не означає, що збірна Англії берегла сили. Сьогодні була хороша гра, в якій ми виявилися сильнішими.

— У чому ми, на ваш погляд, перевершили суперника?

— Гадаю, в бажанні, оскільки ця перемога була нам більше потрібна. Хлопці добре налаштувалися й показали чудову гру.

— Після цієї перемоги гравців збірної України можна назвати героями?

— У нас дуже швидко королі стають пастухами. Має бути стабільність. Все ж таки, наша команда впродовж усього відбірного циклу показала стабільну гру. Так, десь ми програвали, десь грали внічию, щось виходило, щось ні, але ми завжди боролися до кінця. Зараз абсолютно реально посісти друге місце в групі. Потрібно просто віддати належне команді й усім, хто допомагав їй у досягненні цього результату.

— Ви вже відчуваєте себе на чемпіонаті світу?

— Ні, в нас ще попереду стикові зустрічі. Не варто відкидати найближчу гру в Андоррі, лише після неї можна буде казати про інші.

— Що ви робили в роздягальні англійців після гри?

— Розмовляв із хлопцями. У складі збірної Англії багато тих, з ким я раніше грав.

— Вони дуже засмутилися через поразку?

— Звичайно. Їхнім завданням було виграти всі матчі у групі.

— Як вам, загалом, організація матчу в Дніпропетровську?

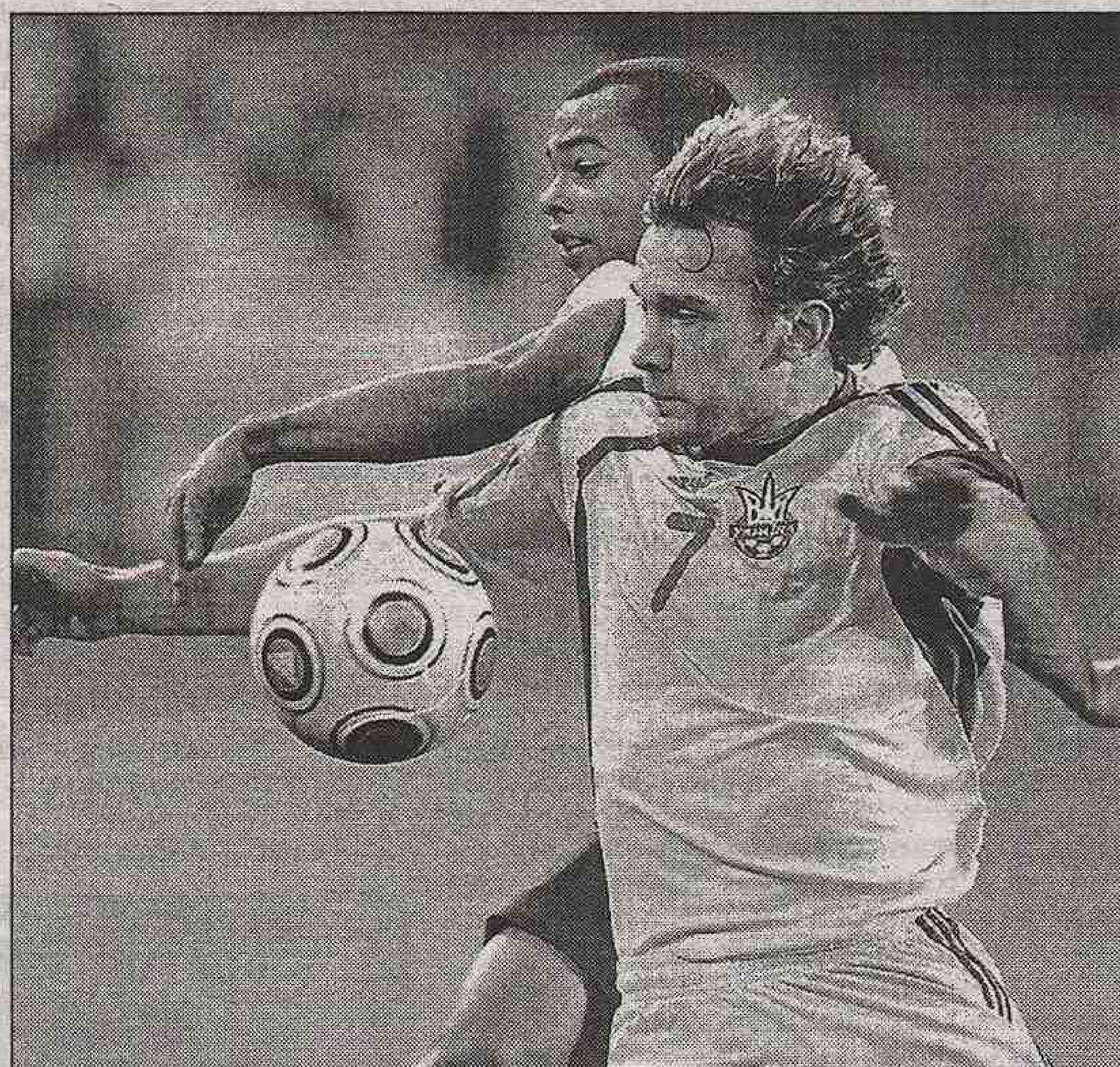
— Блискуче! Тільки вболівальники, які кидали файєри, помилилися, адже це рівень не чемпіонату України, а європейський. Потрібно віддати належне трибунам за підтримку, але вони, у свою чергу, мають замислитися. Не хотілося б, щоб цей стадіон дискваліфікували.

— Чи відчуваєте ви моральне задоволення від того, що обіграли футболістів "Челсі"?

— *(Посміхається)*. Ви знаєте, моральне задоволення я відчуваю від результату — ми обіграли збірну Англії. Чесно кажучи, матч був напружений і нервовий, ви все це бачили. Ми не мали права припускатися помилок, оскільки суперник дуже добре знає, як скористатися з них.

— Що тепер на нас чекає в Андоррі?

— Потрібно вигравати. Інших варіантів немає.

ЗОЗУЛЯ НАКУВАВ НІЧИЮ

U-21

УКРАЇНА — БЕЛЬГІЯ — 1:1.

Україна: Каніболоцький, П.Пашаєв, Курилов, Матвєєв, Фартушняк, Морозюк, Чеснаков (Петров, 44), Федорчук, Лисенко (Якименко, 71), Коноплянка, Зозуля.

Голи: Муянгі (67) — Зозуля (69).

У п'ятницю, 9 жовтня, молодіжна збірна України не змогла здобути перемогу в домашньому поєдинку кваліфікації Євро-2011 проти бельгійців. Як і в попередньому матчі з французами, українцям довелося відігравтись по ходу гри. І знову активності "синьо-жовтих" вистачило лише на нічию, яку нашій команді забезпечив чудовий гол у виконанні Романа Зозулі.

Традиційно наставнику українців Павлу Яковенку не вдалося зібрати на важливий поєдинок всіх найсильніших. Травмовані Тарас Степаненко та Євген Селін, ще не набрали оптимальних кондицій Артем Кравець та Дмитро Льопа, поїхали до національної команди Андрій Ярмоленко та Ярослав Ракицький. Тільки-но відновився Володимир Лисенко, який, одразу варто відзначити, також перебуває не в найкращій формі. Отож, вимушені експерименти зі складом продовжились. Скажімо, Андрію Фартушняку цього вечора довелося закривати лівий фланг оборони...

Чи то незвична для Фартушняка нова позиція, чи то його незграність з партнером по флангу Володимиром Лисенком, зумовили те, що основна загроза воротам Антона Каніболоцького зароджувалася саме на лівому краю оборони українців. Прудконогий правий інсайд бельгійців Йоахим Мунунга добряче помучив Андрія. А Біа Муянгі, який вийшов замість нього на заміну, довершив справу попередника, забивши гол другим дотиком до м'яча. На 67-й хвилині українці помилились при виході зі свого карного майданчика, Муянгі відірвався від Фартушняка і прошпурнув м'яч повз голкіпера до сітки.

Утім, тішились гості недовго. Українці ввімкнули швидкість, і оборона "червоних дияволят" розлетілася на друзки. Павло Пашаєв неймовірним чином продерся по своєму правому флангу і майже від лицьової лінії прострілив у воротарську зону. Там ліпше від усіх зорієнтувався Роман Зозуля, в стрімкому польоті головою замкнувши передачу партнера. І взагалі, динамівський форвард прекрасно проявив себе у цьому матчі. Значно поступаючись габаритами фактурним бельгійським захисникам, Роман мужньо нав'язував їм силову боротьбу — і не воднораз вигравав нерівні єдиноборства. У кількох епізодах Зозулі відверто не пощастило — то влучність підводила, то воротар рятував бельгійців.

Були слушні нагоди відзначитися також у Лисенка та Миколи Морозюка. Дещиці бракувало активному в другому таймі Валерію Федорчуку. А дебютант молодіжної збірної Кирило Петров ледь не закинув м'яча за комір голкіперу з центра поля. З іншого боку, мали моменти і підопічні де Сара. Брехт Капон та Вадіс Оджиджа-Офоє пробивали вище воріт просто-таки з казкових позицій. А небезпечний постріл Ромелу Лукаку ногою парирував Каніболоцький. І все ж, у кінцеві зустрічі здавалося, що українці дотиснуть суперників, які відверто виглядали розгубленими. На жаль, не вдалося — і в рідних стінах наша команда ділить очки з одним із прямих конкурентів за першу сходинку в турнірній таблиці.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
Франція	3	2	1	0	7-3	7
Бельгія	3	2	1	0	4-1	7
Україна	3.	1	2	0	4-3	5
Словенія	3	1	0	2	3-5	3
Мальта	4	0	0	4	0-6	0

13 жовтня

Бельгія — Франція

14 жовтня

Словенія — Україна

13 листопада

Бельгія — Україна

Словенія — Мальта

Згідно з форматом кваліфікаційних змагань, 52 учасники розподілені на 10 груп: у двох виступають по шість команд, у вісьмох — по п'ять. Десять переможців груп і чотири найкращі другі збірні розіграють у стикових матчах сім путівок до Данії, де у 2011 році відбудеться фінальний турнір молодіжної першості Європи.

U-19

Україна — Грузія — 1:0.

Україна: Левченко, Поліщук, Парцванія, Прийма, Федотов, Сидорчук, Задоя, Карасюк, Каськов (Кравченко, 89), Овчинников (Павлов, 45+2), Олійник.

Гол: Парцванія (67).

Вирішальний м'яч провів чемпіон Європи 2009 року серед 19-річних Темур Парцванія. На стадіоні "Едсборг", що у шведському містечку Тролльхеттан, точилася боротьба приблизно рівних за класом суперників, які намагалися перехитрити один одного. Лише наприкінці першої половини ініціативою заволоділи "синьо-жовті", завдавши декілька небезпечних ударів у бік грузинських воріт. Та вирішальний епізод трапився у середині другого тайму, коли після подачі кутового дончанином Віталієм Федотовим київський динамівець спрямував м'яч у ціль.

Україна — Чорногорія — 1:1.

Україна: Левченко, Олійник, Парцванія, Поліщук, Прийма, Задоя, Сидорчук (Воробей, 85), Федотов (Овчинников, 46), Карасюк, Павлов, Каськов (Кравченко, 73).

Голи: Задоя (50) — Весович (86).

Вилучення: Олійник (82).

Нашим юнакам, які у першому турі завдали поразки грузинам (1:0), вдалося зберегти за собою перший рядок у турнірній таблиці завдяки голу півзахисника запорізького "Металурга" Євгена Задої. Попри те, що підопічні Анатолія Бузника не втримали переможний рахунок, дозволивши відзначитися чорногорському хавбеку Весовичу, вони зберігають чудові шанси пройти до наступної стадії змагань.

Нагадаємо, до другого етапу відбору Євро-2010 (U-19) потраплять по дві найкращі збірні від кожного з 13 квартетів, а також два колективи із тих, що посядуть треті місця. Надалі 28 щасливчиків і розіграють сім вакантних путівок до фіналу. Вирішальна баталії турніру в липні прийматиме Франція.

9 жовтня

Україна — Грузія — 1:0

Швеція — Чорногорія — 0:0

11 жовтня

Чорногорія — Україна — 1:1

Швеція — Грузія — 0:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
Україна	2	1	1	0	2-1	4
Чорногорія	2	0	2	0	1-1	2
Швеція	*2*	*0*	*2*	*0*	*0-0*	*2*
Грузія	2	0	1	1	0-1	1

14 жовтня — середа

Україна — Швеція

Грузія — Чорногорія.

Група 1

КОПЕНГАГЕН

ДАНІЯ — ШВЕЦІЯ — 1:0 (0:0).

Суддя: М. Гонсалес (Іспанія).

Данія: Соренсен, Л.Якобсен, Аггер, К'яер, М.Якобсен, Я.Поульсен, Йоргенсен (Сільбербауер, 46), К.Поульсен, Роммедаль, Томассон, Бендтнер.

Швеція: Ісакссон, Нілссон (Розенберг, 89), Мелльберг, Майстрович, Сафарі, Р.Ельм (Берг, 81), Хольмен (С.Ларссон, 63), Свенссон, Кальстрем, Х.Ларссон, Ібрагимович.

Гол: Я.Поульсен (78).

Для того, щоб збірна Швеції обійшла данців, тим потрібно було пропустити щонайменше двічі. Отже, господарі поспішати не збиралися. А ось шведи, яких підпирають непередбачувані в нинішньому відборі, але все-таки дуже потужні за складом португальці, розраховували досягти прийнятного результату, інакше ризикували взагалі залишитися навіть без права на стикові матчі. Отож саме приїжджа команда стала ініціатором метушні, якою запам'ятався стартовий відрізок поєдинку. У футболістів було велике бажання вступати в боротьбу на кожній ділянці поля, але їм при цьому явно бракувало винахідливості. Що стосується шведів, то у них в нинішній кваліфікації кожен гол народжується в жахливих муках. У данців з цим простіше, але вести відкритий футбол цього вечора було не в їхніх інтересах. Отже, стартові нулі за підсумками першої половини нікого не здивували.

Весь другий тайм трибуни спостерігали буцання двох практично однакових бездушних машин. І ніби кожен гвинтик сам по собі блищить і цінний, — але загальна картина була гнітючою. Звичайно, немало цьому сприяли данці, яких цілком влаштували б стартові нулі на табло після фінального свистка. Шведи цього вечора все-таки змогли забити, але зробив Хенрік Ларсон це вже після відмашки бокового арбітра, що зафіксував положення "поза грою". А ось данцям вдалося відзначитися за правилами. Перемогу господарям в цьому важкому поєдинку приніс точний дальній постріл Якоба Поульсена за 11 хвилин до закінчення основного часу.

ЛІСАБОН

ПОРТУГАЛІЯ —УГОРЩИНА — 3:0 (1:0).

Суддя: Хамер (Люксембург).

Португалія: Едуардо, Босингва, Карвальо, Бруну Алвеш, Дуда, Мендеш, Мейрелеш, Симау (Велозу, 81), Деку, Роналду (Нані, 27), Ліедсон (Нуну Гомеш, 84).

Угорщина: Бабош, Боднар, Г'єпеш, Юхас, Янчак, Тот, Гера, Вадош (Пріскін, 56), Хусті (Бузакі, 67), Торгелле, Джуджак (Варга, 83).

Голи: Симау (18, 79), Ліедсон (74).

Збірна Португалії скористалася поразкою шведів від данців і за тур до закінчення відбірного турніру фактично забезпечила собі участь в стикових матчах. Рахунок було відкрито вже на 18-ій хвилині. Постріл Криштіану Роналду перервав голкіпер гостей Габор Бабош, але на добиванні вдало зіграв півзахисник мадридського "Атлетико" Симау Саброса. В середині першого тайму Криштіану Роналду через травму був вимушений покинути поле. Проте його команда продовжувала домінувати і після перерви забила ще два голи. На 74-ій хвилині відзначився бразильський португалець Ліедсон, а незабаром після цього дубль ефектним ударом оформив Симау.

Ігор БЄЛОВ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Данія	9	6	3	0	16-4	21
2. Португалія	*9*	*4*	*4*	*1*	*13-5*	*16*
3. Швеція	9	4	3	2	9-4	15
4. Угорщина	9	4	1	4	9-8	13
5. Албанія	9	1	4	4	5-9	7
6. Мальта	9	0	1	8	0-22	1

14 жовтня — середа

Португалія — Мальта
Данія — Угорщина
Швеція — Албанія

Група 2

АФІНИ

ГРЕЦІЯ — ЛАТВІЯ — 5:2 (1:2).

Суддя: Овребе (Норвегія).

Греція: Цорвас, Сейтаридіс, Папастатопулос, Морас, Ціоліс (Пацацоглу, 46), Кацураніс, Карагуніс (Плятсикас, 89), Торосидіс, Салпінгідіс (Аманатидіс, 46), Самарас, Гекас.

Латвія: Ванін, Лайзанс, Клава, Іванов, Кацанов, Кауна, Рубін (Солоніцин, 78), Карлсонс (Гребис, 71), Горкс, Колесниченко, Верпаковськіс (Перепльоткін, 84)

Голи: Гекас (4, 47, з пенальті, 57, 90), Самарас (73) — Верпаковськіс (12, 40).

З урахуванням того, що в паралельному поєдинку швейцарці напевно перемогли б збірну Люксембургу (все цим і закінчилося), грекам залишалося на своєму полі перемагати латвійців. Але й це означало б, що в останньому турі вони боротимуться лише за збереження за собою другого рядка, що дає право на участь в стикових матчах, оскільки по особистих зустрічах у будь-якому випадку вже залишалися за спиною альпійців. Але Латвія та Ізраїль самі були не проти пробитися на другу позицію, так що суботні поєдинки ставали для греків визначальними, адже в середу у себе вдома вони напевно обіграють Люксембург і покладуть у свою скарбничку додаткових три очки. Ніби латвійці — не такий вже й сильний суперник, але свого часу від них натер-плілися повним й турки, що залишилися у результаті без Євро-2004. Та й результат першого тайму натякав на те, що цей список цілком могли поповнити й греки. Але після перерви елліни взяли себе в руки і не залишили каменя на камені від прибалтів. Більше за інших цього вечора постарався Гекас, що записав на свій рахунок аж чотири забиті м'ячі. Підсумковий рахунок поєдинку ще більше зміцнив позиції підопічних Отто Рехагеля. Тепер в конкурентах лише Ізраїль, якому в гостях належить зіграти зі Швейцарією.

До речі, ви помітили, як надихнув Маріса Верпаковськиса матеріал про нього в нашій газеті?

ТЕЛЬ-АВІВ

ІЗРАЇЛЬ — МОЛДОВА — 3:1 (1:0).

Суддя: Блом (Голландія).

Ізраїль: Ават, Струл, Бен Хаїм, Бен Даян, Вермут, Барда (Колатті, 72), Йадин, Зів (Шабан, 29), Коен, Бенаюн, Бен Саар (Шехтер, 61).

Молдова: Намашко, Лащенков, Головатенко, Єпуряну, Бугаєв (Суворов, 74), Чеботару (Андронік, 67), Катинсус, Булат, Калинков, Софроні (Овсянников, 79), Савинов.

Голи: Барда (21, 69), Бен Даян (65).

ЛЮКСЕМБУРГ

ЛЮКСЕМБУРГ — ШВЕЙЦАРІЯ — 0:3 (0:3).

Суддя: Е. Гонсалес (Іспанія).

Люксембург: Жуберт, Штрассер, Коллетте (Яниш, 73), Мутч, Кінтцигер, Блайзе, Петерс, Беттмер, Пайаль, Латерца (Левек, 46), Кітенж (Пуповач, 60).

Швейцарія: Бенальо, Ліхтштайнер, Шпікер, Сендерос, фон Берген, Хуггель, Барнетта (Ціглер, 82), Інлер, Фрай (Дердійок, 65), Фонлантен (Якін, 65), Нкуфо

Голи: Сендерос (6, 8), Хуггель (22).

Ігор БЄЛОВ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Швейцарія	9	6	2	1	18-8	20
2. Греція	*9*	*5*	*2*	*2*	*18-9*	*17*
3. Ізраїль	9	4	3	2	20-10	15
4. Латвія	9	4	2	3	15-13	14
5. Люксембург	9	1	2	6	3-23	5
6. Молдова	9	0	3	6	4-15	3

14 жовтня — середа

Швейцарія — Ізраїль
Греція — Люксембург
Латвія — Молдова

Баллак виграв протистояння в Аршавіна.

Група 3

БРАТИСЛАВА

СЛОВАЧЧИНА — СЛОВЕНІЯ — 0:2 (0:0).

Суддя: Штарк (Німеччина).

Словаччина: Муха, Пекарик, Шкртел, Дюриця, Забавник, Штрба (Новак, 84), Хамшик, Вайсс, Штох, Якубко (Кархан, 46), Віттек (Йендришек, 80).

Словенія: Ханданович, Бречко, Йокич, Шулер, Цесар, Кірм, Корен, Радосавлевич, Новакович, Дедич (Печник, 78), Бирса (Стеванович, 90+4).

Голи: Бирса (57), Печник (90+3).

Господарів цілком влаштовувала нічия, і саме цьому вони обрали досить обережну тактику. Але це не завадило їм весь перший тайм створювати тиск на ворота словенців. Однак основні події сталися в другому таймі. Не зрозуміло, яка муха в перерві вкусила Словаччину (можливо, ця муха називається "нелюбов до сусідів-чехів"?), але від свистка арбітра і до закінчення матчу ініціативою володіли гості, що й відбразилося на табло.

Тепер словенці мають шанс не тільки посісти друге місце (це вже майже стовідсотково), а й вискочити на перше. І це буде гідною помстою Словаччині, яка через бажання насолити сусідам поставила під загрозу прямий вихід на ЧС.

ПРАГА

ЧЕХІЯ — ПОЛЬЩА — 2:0 (0:0).

Суддя: Ларсен (Данія).

Чехія: Чех, Поспех, Сивок, Хубник, Янкуловський, Плашил, Хюбшман, Росицький (Яролім, 79), Пудил (Штайнер, 87), Барош, Пападопулос (Нецид, 46).

Польща: Ковалевський, Рженичак, Польчак, Гловацький, Ганцарчик, Блащиковський (Пешко, 67), М. Левандовський, Іванський, Обраняк, Гросицький (Янчик, 81), Йелень (Р. Левандовський, 63).

Голи: Нецид (51), Плашил (72).

На тлі битви за перше місце між Словаччиною і Словенією дещо загубився поєдинок більш рейтингових команд — Чехії та Польщі. Правда, останні в нинішній кваліфікації своє ім'я дещо дискредитували, отож тепер Європу цікавлять лише чехи як претенденти на другу позицію в турнірній таблиці. Хоча Словенія в останньому матчі, напевно, здолає Сан-Марино і спокійно збереже за собою право на участь в стикових поєдинках.

Олександр ОЗІРНИЙ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Словаччина	9	6	1	2	21-10	19
2. Словенія	*9*	*5*	*2*	*2*	*15-4*	*17*
3. Чехія	9	4	3	2	17-6	15
4. Пів. Ірландія	9	4	2	3	13-9	14
5. Польща	9	3	2	4	19-13	11
6. Сан-Марино	9	0	0	9	1-44	0

14 жовтня — середа

Польща — Словаччина
Чехія — Пів. Ірландія
Сан-Марино — Словенія

Група 4

МОСКВА

РОСІЯ — НІМЕЧЧИНА — 0:1 (0:1).

Суддя: Бузакка (Швейцарія).

Росія: Акинфеєв, Анюков, В.Березуцький, Ігнашевич, Жирков, Бистров, Денисов (Торбинський, 46), Семшов (Погребняк, 76), Зирянов, Аршавін, Кержаков (Павлюченко, 54).

Німеччина: Адлер, Боатенг, Вестерманн, Мертезакер, Лам, Рольфес, Баллак, Швайнштайгер, Йозил (Фрідріх, 71), Подольський (Троховський, 85), Клозе (Гомес, 89).

Гол: Клозе (35).

Вилучення: Боатенг (69).

Після перерви німці мало не всією командою змушені були відійти в захист і відбиватися від масованих атак росіян. Але від господарів поля геть відвернулася фортуна. Відмінні нагоди для взяття воріт змарнували Бистров, Кержаков, Семшов. Крім того, кураж спіймав голкіпер німецької збірної Рене Адлер, який блискуче відбив два небезпечні удари Андрія Аршавіна. Більш того, в кінцівці швейцарський суддя Буззака не призначив чистий пенальті за падіння Аршавіна й Бистрова. До цього часу гості вже грали вдесятьох, бо за фол проти Бистрова другу жовту картку отримав Жером Боатенг. Проте чисельну перевагу росіянам скористатися так і не вдалося. Таким чином збірна Німеччини завоювала путівку на чемпіонат світу в ПАР. Росіяни, в свою чергу, через плей-офф також спробують вибороти путівку до Африки.

ХЕЛЬСІНКІ

ФІНЛЯНДІЯ — УЕЛЬС — 2:1 (1:1).

Суддя: Мажич (Сербія).

Фінляндія: Яскелайнен, Пасанен, Мойсандер, Хююпя, Тихінен, Р. Єременко, Літманен (О.Єременко, 90), Колкка (Хямяляйнен, 68), Спарв, Йохансcон (Кукі, 88), Порокара.

Уельс: Хеннессі, Гюнтер, Бейл, Уільямс, Коллінс, Ньятанга (Ердлі, 83), Едвардс, Белламі, Хурч (Вокс, 63), Ремзі, Вон.

Голи: Порокара (5), Мойсандер (77) — Белламі (18).

Фіни, які втратили всі шанси на вихід з групи, боролися за третє місце. Для цього їм достатньо було набрати одне очко у матчі з Уельсом. Очний матч суперників в Кардиффі завершився перемогою фінів, і поточний поєдинок з перших хвилин почав розвиватися за схожим сценарієм. На п'ятій хвилині рахунок відкрив Порокара, який вчасно зіграв на добиванні після того, як Уейн Хеннессі відбив удар Джонатана Йохансcона. На 18-й хвилин Крейг Белламі зрівняв рахунок. Збірна Уельсу набирала обертів, проте успіх цього вечора був на боці господарів — відзначився Мойсандер.

ЛІХТЕНШТЕЙН — АЗЕРБАЙДЖАН — 0:2 (0:0).

Суддя: Радованович (Чорногорія).

Ліхтенштейн: Йєле, Ритцбергер (Крістен, 81), Кібер, Оері, Рехтштайнер, д'Еліа, Хаслер, Р. Бюхель, Бургмайер, Рорер (Р. Бек, 58), Ш. Бюхель (Т. Бек, 68).

Азербайджан: Агаєв, Абишов, Шукюров, Аллахвердієв, Джавадов (Гусейнов, 90), Чертоганов, Левін, Ахтямов, Маммадов, Надиров (Садигов, 46), Медведєв (Меліков, 90).

Голи: Джавадов (56), Маммадов (81).

Відсвяткувавши першу перемогу в нинішньому відбірковому циклі, підопічні Берті Фогтса обійшли своїх опонентів і залишили останнє місце в турнірній таблиці.

Юрій ГРОМОВ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. НІМЕЧЧИНА	9	8	1	0	25-4	25
2. Росія	*9*	*7*	*0*	*2*	*18-5*	*21*
3. Фінляндія	9	5	2	2	13-13	17
4. Уельс	9	3	0	6	7-12	9
5. Азербайджан	9	1	1	7	3-13	4
6. Ліхтенштейн	9	0	2	7	2-21	2

14 жовтня — середа

Азербайджан — Росія
Німеччина — Фінляндія
Ліхтенштейн — Уельс

Група 5

ТАЛЛІНН

ЕСТОНІЯ — БОСНІЯ І ГЕРЦЕГОВИНА — 0:2 (0:1).

Суддя: Риццолі (Італія).

Естонія: Парейко, Ран, Баренгруб, Круглов, Дмитрієв, Пурі, Кінк (Пур'є, 75), Воскобойников (Сааг, 57), Васильєв, Клаван, Ягер.

Боснія і Герцеговина: Хасаджич, Спахич, Муратович (Берберович, 87), Рахимич, Яхич, Мисимович, Джеко, Надаревич, Ібишевич, Саліхович, Ібричич.

Голи: Джеко (30), Ібишевич (64).

Перемога боснійців у матчі з естонцями забезпечувала їм друге місце в групі й участь в стикових матчах за право виходу в фінальну стадію чемпіонату світу. Спочатку лише її величність Фортуна врятувала естонців від пропущених м'ячів, але коли до загальної справи підключилися гучні боснійські вболівальники, які приїхали підтримати своїх улюбленців, гостей вже було не зупинити. Забивши в кожному з таймів по голу, боснійці відсвяткували впевнену перемогу. Відтак бронзовий призер Євро-2008 збірна Туреччини позбулася будь-яких шансів на поїздку в ПАР.

БРЮССЕЛЬ

БЕЛЬГІЯ — ТУРЕЧЧИНА — 2:0 (1:0).

Суддя: Трефолоні (Італія).

Бельгія: Баїллі, Свертс, ван Буйтен, Ломбертс, Вермаелен, Вертонген, Міраллас (Хазар, 74), Феллаїні, Мпенза (де Суттер, 90), Дембеле, Лама (Мудингаї, 79).

Туреччина: Волкан Демірель, Сервет Сетін, Хакан Балта, Ондер Туракі, Нурі Сахін, Хаміт Алтинтоп, Гекхан Гюнюль, Ніхат (Юсуф Шимшек, 71), Тунгай Санлі, Шейхун Ериш (Семіх Шентюрк, 46), Айхан Акман (Казим Казим, 61).

Голи: Мпенза (8, 84).

Дік Адвокаат у першому матчі біля керма збірної Бельгії здобув впевнену перемогу над Туреччиною. Голландський фахівець був призначений на посаду наставника бельгійців ще три місяці тому, і в нього був час підготуватися до останніх матчів своєї команди. У звітній зустрічі турки були безсилими — дубль на рахунку Мпензи. І хоча Бельгія втратила всі шанси потрапити прийнаймні в плей-офф, ще може заради престижу поборотися за третє місце.

ЄРЕВАН

ВІРМЕНІЯ — ІСПАНІЯ — 1:2 (0:1).

Суддя: Іржи Єх (Чехія).

Вірменія: Березовський, К. Мкртчян, Овсепян, Арзуманян, Едигарян (Аракелян, 74), Маркос (Дащян, 66), Гоарян (Мелконян, 60), Арт. Карамян, Арм. Карамян, Мкоян, А.Мкртчян.

Іспанія: Рейна, Монреаль, Марчена (Піке, 46), Пуйоль, Хаві, Торрес (Негредо, 55), Фабрегас, Касорла, Мата (Ін'єста, 67), Рамос, Сенна.

Голи: Арзуманян (58) — Фабрегас (33), Мата (64, пен.).

Вірменська команда проявила характер, відігравшись після пропущеного гола, проте клас іспанців виявився вищим, що і позначилося на підсумковому рахунку. За тур до кінця відбіркового циклу Іспанія демонструє стовідсотковий показник: дев'ять матчів — дев'ять перемог.

Юрій ГРОМОВ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ІСПАНІЯ	**9**	**9**	**0**	**0**	**23-3**	**27**
2. Боснія і Герцеговина	*9*	*6*	*1*	*2*	*23-8*	*19*
3. Туреччина	9	3	3	3	11-10	12
4. Бельгія	9	3	1	5	13-18	10
5. Естонія	9	1	2	6	7-24	5
6. Вірменія	9	1	1	7	6-21	4

14 жовтня — середа

Боснія і Герцеговина — Іспанія
Туреччина — Вірменія
Естонія — Бельгія

Група 6

БРЕСТ

БІЛОРУСЬ — КАЗАХСТАН — 4:0 (1:0).

Суддя: Ензимі (Франція).

Білорусь: Жевнов, Кульчий, Калачов, Корніленко, Омельянчук, Кутузов (Ковель, 73), Верховцов, Бордачов (Кривець, 83), Сосновський, Юревич, Шитов.

Казахстан: Мокін, Кіров, Абдулін, Кислицин, Карпович, Аверченко, Скорих (Ербес, 79), Хижниченко, Балтієв (Нусербаєв, 62), Кукеєв, Логвиненко.

Голи: Бордачов (23), Калачов (69), Ковель (86, 88).

Початок було покладено на екваторі першої половини гри, коли після розіграшу кутового відзначився Максим Бордачов — 1:0. Після цього настало тривале безголеве затишшя, що урвалося лише в другій половині другого тайму. Спочатку лідер білоруської збірної Тимофій Калачов дальнім пострілом поцілив у "дев'ятку" (2:0), а на завершальному відрізку поєдинку рахунок виріс до розгромного. На 86-й хвилині вихід до воріт реалізував Леонід Ковель, а у вже доданий арбітром час він вже оформив дубль, скориставшись передачею Віталія Родіонова.

Постраданські з'ясування стосунків.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. АНГЛІЯ	**9**	**8**	**0**	**1**	**31-6**	**24**
2. Україна	*9*	*5*	*3*	*1*	*15-6*	*18*
3. Хорватія	9	5	2	2	17-12	17
4. Білорусь	9	4	1	4	19-11	13
5. Казахстан	9	2	0	7	10-27	6
6. Андорра	9	0	0	9	3-33	0

Мпенза нагадав про себе.

Група 7

ГЕНГАМ

ФРАНЦІЯ — ФАРЕРСЬКІ ОСТРОВИ — 5:0 (2:0).

Суддя: Малек (Польща).

Франція: Манданда, Санья, Абідаль, Галлас, Лассана Діарра, Гову (Малуда, 62), Анелька, Жиньяк (Бензема, 73), Анрі, Евра, Тулалан (Мусса Сіссоко, 62).

Фарери: Міккельсен, Петерсен (Наес, 64), Давідсен, Грегерсен, Бо, Р.Якобсен (А.Ольсен, 80), Бенжамінсен, Даніельсен, С.Ольсен (Б.Ольсен, 90), К.Якобсен, Локін.

Голи: Жиньяк (35, 38), Галлас (53), Анелька (86), Бензема (88).

Збірна Франції забезпечила собі друге місце в групі 7 і путівку в стикові матчі після великої перемоги над командою з Фарерських островів. Дубль оформив форвард "Тулузи" П'єр-Андре Жиньяк, по одному м'ячу до свого активу записали Галлас, Анелька та Бензема.

БЕЛГРАД

СЕРБІЯ — РУМУНІЯ — 5:0 (1:0).

Суддя: Капітаніс (Кіпр).

Сербія: Стойкович, Коларов, Видич (Суботич, 73), Іванович, Пантелич, Станкович, Міліяш (Кузманович, 64), Лукович (Драгутинович, 46), Йованович, Жигич, Красич.

Румунія: Коман, Мафтей, Рац, Апостол, Ківу, Радої, Гіоане (Гоян, 59), Кристя, Марікa (Букур, 59), Муту (Кристя, 75), Варга.

Голи: Жигич (37), Пантелич (50), Кузманович (78), Йованович (87, 90).

Вилучення: Ківу (84).

Деградація збірної Румунії після Євро-2008 нас вже не вражати. Звітний матч став ще одним тому підтвердженням. Вже з перших хвилин господарі показали, що цього вечора для них прийнятна лише перемога. Серби як із стартового свистка захопили перевагу, так ані на хвилину не випускали нитки гри з-під свого контролю. До першого гола Жигича на 37-й хвилині серби вже могли вести в рахунку як мінімум 2:0. Втім, вже їм не щастило у першому таймі, то у другій половині на ворота Румунії посипався справжній голепад. Пантелич, Кузманович та двічі Йованович завдали принизливої поразки підопічним графа Дракули — 5:0.

ІНСБРУК

АВСТРІЯ — ЛИТВА — 2:1 (1:0).

Суддя: Гум'єні (Бельгія).

Австрія: Пайєр, Вальнер, Шарнер, Прагер (Баумгартлінгер, 57), Янко (Майерхофер, 73), Кавлак, Байхлер (Драцан, 57), Пехліван, Ульмер, Драгович, Шимер.

Литва: Карчемарскас, Дедура, Станкявичюс, Е.Чеснаускис, Панка (Тракіс, 89), Шернас, Шемберас, Даниляявичюс, Алундеріс (Лукша, 82), Радзинявичюс (Калонас, 46), Кіянскас.

Голи: Янко (17), Вальнер (80, пен.) — Станкявичюс (66).

Обидві збірні, які досить вдало розпочали відбірний турнір, потім пригальмували і вже в минулому турі втратили шанси навіть на друге місце. Нападник австрійців Марк Янко на 16-й хвилині відкрив рахунок після передачі Франка Шимера. Проте литовці відігралися завдяки голу Маріуса Станкявичюса, який скористався прострілом Едгараса Чеснаускиса. Але на 80-й хвилині Відас Алундеріс порушив правила проти Шимера, за що був призначений пенальті, який чітко реалізував Вальнер — 2:1.

Михайло РЄЗНІК.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. СЕРБІЯ	**9**	**7**	**1**	**1**	**21-6**	**22**
2. Франція	*9*	*5*	*3*	*1*	*15-8*	*18*
3. Австрія	9	4	2	3	13-12	14
4. Литва	9	3	0	6	8-10	9
5. Румунія	9	2	3	4	9-17	9
6. Фарерські острови	9	1	1	7	4-17	4

14 жовтня — середа

Франція — Австрія
Литва — Сербія
Румунія — Фарерські острови

Група 8

ПОДГОРИЦЯ

ЧОРНОГОРІЯ — ГРУЗІЯ — 2:1 (1:1).

Суддя: Дерелі (Туреччина).

Чорногорія: Полексич, Баша, Батак, Вукчевич, Йоветич, Бошкович, Новакович (Касцелан, 71), Дам'янович (Делібашич, 61), Пежович (Йованович, 45), Зверотич, Дринчич.

Грузія: Ломая, Лобжанідзе, Каладзе, Саная (Попхадзе, 79), Хмаладзе, Іашвілі, Меребашвілі (Одікадзе, 73), Двалішвілі, Хізанішвілі, Размадзе, Гелашвілі (Ліпартія, 67).

Голи: Батак (13), Делібашич (78) — Двалішвілі (45).

ЛАРНАКА

КІПР — БОЛГАРІЯ — 4:1 (2:1).

Суддя: Аллаертс (Бельгія).

Кіпр: Августі, Христоу, Авраам, Алонефтіс, Елія (Нікулау, 75), Хараламбідес, Константіну, Макридіс, Михаїл, Сациас, Добрашинович.

Болгарія: Іванков (Михайлов, 68), Іванов, Стоянов, Ніколов, Ангелов, Георгієв, Бербатов, С.Петров (Янев, 68), Божинов (Домовчийський, 63), Мінев, М.Петров.

Голи: Хараламбідес (12, 20), Константіну (58), Алонефтіс (78) — Бербатов (45).

Не лише збірна Румунії зазнала ганебної поразки цього вечора. Болгари теж начудили, поступившись 1:4 кіпріотам. З урахуванням двох нічиїх в особистому протистоянні з Ірландією, болгари перемогу у Ларнаці зберігали б за собою шанс піднятися на сходинку вище, але вже на самому початку все пішло шкереберть. Перший м'яч у ворота Іванкова влетів на 11-й хвилині, відзначився Хараламбідес. Він же через дев'ять хвилин подвоїв перевагу острів'ян. Коли за хвилину до свистка на перерву різницю в рахунку скоротив Бербатов (2:1), здавалося, що після перерви Болгарія натисне і візьме своє. Але ні! На 54-й хвилині Константіну знову доводить перевагу своєї команди до двох м'ячів (3:1), а за дванадцять хвилин до фінального свистка жирну крапку поставив Алонефтіс — 4:1.

ДУБЛІН

ІРЛАНДІЯ — ІТАЛІЯ — 2:2 (1:1).

Суддя: Хауге (Норвегія).

Ірландія: Гівен, Данн, Леджер, Кілбейн, Уелан (Роуландс, 70), Лоуренс, О'Ши, Ендрюс, Роббі Кін, Макгіді (Хант, 78), Дойл (Бест, 67).

Італія: Буффон, К'єлліні, Дзамбротта, Легроттальє, Гроссо (Боккетті, 76), Де Россі, Каморанезі, Пірло, Паломбо (Пепе, 89), Яквінта, Ді Натале (Джилардіно, 76).

Голи: Уелан (8), Леджер (88) — Каморанезі (26), Джилардіно (90).

Не так часто італійці та ірландці в нинішній кваліфікаційній компанії тішили своїх шанувальників результативною грою, тож нинішній вечір у цьому плані став якоюсь віддушиною. Рахунок був відкритий у дебюті гри, коли замість очікуваної подачі зі штрафного, Макгіді відкотив м'яч під удар Уелану. Той це зробив чудово, відправивши снаряд під поперечину — 1:0. Раділи успіху ірландці майже 20 хвилин, після закінчення яких Каморанезі головою замкнув подачу з штрафного Пірло — 1:1. Голевого продовження не сталося, і глядачам довелося чекати розв'язки аж до самого фінального свистка. На 88-й хвилині Леджер красивим ударом головою в падінні, здавалося, подарував господарям перемогу (2:1), але всього через півтори хвилини все на свої місця розставив Альберто Джилардіно — 2:2.

Михайло РЄЗНІК.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ІТАЛІЯ	**9**	**6**	**3**	**0**	**15-5**	**21**
2. Ірландія	*9*	*4*	*5*	*0*	*12-8*	*17*
3. Болгарія	9	2	5	2	11-11	11
4. Кіпр	9	2	3	4	12-13	9
5. Чорногорія	9	1	5	3	9-14	8
6. Грузія	9	0	3	6	5-13	3

14 жовтня — середа

Італія — Кіпр
Болгарія — Грузія
Ірландія — Чорногорія

Олександр ЧИЖЕВСЬКИЙ:

РОКИ, ЯКІ Я ПРОВІВ У "КАРПАТАХ", БУЛИ НАЙКРАЩИМИ В МОЄМУ ЖИТТІ

Закінчення. Початок у № 149 "УФ".

ЧИЖЕВСЬКОГО Й СПИНОЮ ОББІГТИ МОЖНА?

— "Волинь" у тому сезоні була вашим другим клубом і за регламентом ви не мали права більше грати. Чим займалися під час вимушеної відпустки?

— Займався ремонтом удома. Потім, для того, аби підтримувати ігрову форму, хотів заявитися на чемпіонат області, але виявилося, що права грати в обласних змаганнях я не мав — потрібно було з професіонала перекваліфіковуватися в любителі, розривати контракт зі згодою в клубі. Я день у день ходив до клубу і просив, щоб мені дали вільного агента. Я їм говорив: "Відпустіть мене, я ж вам більше не потрібний"! "Карпати" відповіли відмовою... А коли доходила справа до виплати заробітної плати, то не хотіли платити ані в "Карпатах", ані у "Волині". А сім'ю ж годувати потрібно. Врешті-решт, я таки добився свого, і мені надали статус вільного агента. Я заявився одразу ж на область і встиг пограти хоча б на такому рівні місяць чи півтора... Втім, сказати, що тоді рівень обласних змагань був дуже низький, я не можу. Там, як і у професіоналів, всі відповідально ставляться до своєї справи і викладаються на полі, що є сили.

— А як би ви оцінили цю паузу у вашій кар'єрі: лише негатив, адже не мали ігрової практики, чи все ж навпаки: вдалось відпочити від футболу і зробити зі сторони якісь висновки?

— Відпочити від футболу? Знаєте, коли приїжджаєш додому у відпустку на місяць, то ноги так і сверблять: тягне до футболу і звичного режиму: постійні тренування, ігри, збори... Під час сезону, в його розпал, бувають такі моменти, що тільки й думаєш: коли вже та відпустка... Але приходить час її ,коханої, як через тиждень вже сумуєш за футболом! Футбол для нас — це не хобі і навіть не робота. Це просто те, без чого вже не можеш уявити свого життя. Один позитивний момент у всій тій вимушеній відпустці — нарешті таки вдалось зробити ремонт!

— Другий захід до "Таврії" виявився набагато вдалішим. До свого послужного списку ви додали ще 80 матчів. Як виник цей варіант?

— До мене зателефонував тодішній президент симферопольців Карасьов і запропонував перейти до "Таврії". Він чудово знав мої можливості, до того ж, я лише нещодавно побував у його команді в оренді. Я погодився без роздумів. Тренером тоді був ще Заяєв, який теж неодноразово мені телефонував і говорив "Саня, ти приїжджай, а ми все вирішимо" приїхав.

— У команди був непоганий склад, але ви ледь не вилетіли до першої ліги. Були проблеми з фінансами чи все ж ігрові моменти?

— Ну, з фінансами там було все до ладу, тому, думаю, не вдалося в грі продемонструвати кращий результат. Як воно у футболі буває: там десь не добіг, там десь не дограв до кінця епізод, там забракло фарту... Тому так, мабуть, і сталося. Але потенціал у того колективу теж був непоганий і, на жаль, не вдалось реалізувати все задумане. Ми тоді ніби й дуже плідно працювали, старалися, награвали склад, комбінації... Що я можу сказати? Це — футбол.

— З наступного сезону замість Заяєва команду очолив Олег Федорчук, який нині працює в нижчих дивізіонах. Щось цікаве могли б про нього розповісти?

— Знаєте, що мені було цікаво? Він прийшов до команди після того, як ми грали в Кубку України проти "Нафкома". Мені тоді їхні гравці розповідали, що Олег їм на установці казав: мовляв, "грав я проти того Чижевського, його й спиною оббігти можна". Ну, от він і приходить до "Таврії"... Ну а загалом Федорчук привніс у команду певну новизну, передовсім у тренувальний процес, а це для футболістів завжди дуже цікаво. Підхід до справи став у нас професійнішим, він показував свої погляди на футбол і працювати з ним було дуже цікаво. Тренером Олег і справді був непоганим, але знову ж таки: не вдалося нам показати потрібний результат.

— Йому зокрема належить така фраза на запитання про його звільнення з "Таврії": "Скажу відверто, проблеми в мене розпочалися після того, як я відмовився здати ігри "Шахтарю" і "Динамо". Причому "плавити" мене почали свої ж гравці, адже я їм не дав підзаробити". Ви щось про це знаєте?

— Футболісти його "плавити" не могли однозначно. Адже на той час в команді виступали саме ті гравці, яких запросив до команди він. Я ніколи в житті не повірю, що тренера будуть "плавити" ті одноклубники, які мають роботу саме завдяки йому. Від власного імені також це стверджую. Мабуть, був якийсь конфлікт з керівництвом клубу, але з футболістами це ніяк не пов'язано.

— На матч проти донецького "Шахтаря" команду вивів уже Михайло Фоменко. Олександр Євтушок сказав про нього таке: "Як на мене, в діях його команд надто багато заорганізованості й дуже мало видовища. Та й загалом, скажу чесно, я ніколи не розумів футболу Фоменка, а тим паче — його методики тренування. Він навіть за день до гри дає такі навантаження, що після них просто неможливо грати у футбол". Прокоментуйте.

— Я однозначно погоджуюся з Сашком. А у Фоменка це, мабуть, пішло ще з часів роботи в "Динамо", де він працював до цього. Ні про яку видовищність і мови бути не могло, ми просто відправляли м'яч уперед. Акцент робився на силову боротьбу: бий вперед, а там усі біжать. Фоменко просто завжди міг підготувати команду фізично, не більше. Втім, і цього часто вистачало для досягнення результатів. Як от нещодавно: команда грала в Кубку Інтертото і ледь не здолала французький "Ренн" — хоч і середняка, але зате — чемпіонату Франції!

ЯКБИ ЄВРОПЕЙСЬКІ ГРАНДИ БІГАЛИ СТІЛЬКИ, ЯК НАШІ ФУТБОЛІСТИ, ТО, МАБУТЬ, З'ЇХАЛИ Б З ГЛУЗДУ

— До речі, Олександре, як вам українська практика, коли гравців можуть ганяти на зборах по півтора місяці? "Барселона" навряд чи стільки бігає, та все ж виграє трофей за трофеєм...

— Ну, причиною цього, мабуть, є велика перерва у нашому чемпіонаті. В Європі ж такого немає. Я впевнений, що навіть такі команди, як "Барса", теж виконують чималу роботу перед стартом чемпіонату. Втім, точно не таку, як наші футболісти. Якби вони бігали стільки, як ми, то вже давно б втратили клепку в голові. Термін підготовки у них значно коротший, тому вони й набирають форму у роботі з м'ячами. А у нас же по три повноцінних збори: спочатку бігаємо безперестанку два тижні, а вже наступні два збори присвячують тактиці й роботі з м'ячем. В Європі ж усі ці три збори об'єднуються в один.

— А чому ж тоді не можна наших футболістів збирати на збори, скажімо, на два-три тижні?

— Та тому, що в нас менталітет зовсім інший! Наших футболістів лише відпусти на два місяці! Їх же потім не збереш! Місяць відпочили — до праці! А як інакше?

— До речі, грати при Михайлові Івановичу вам...

— Не довелось!

— Справді! А як він пояснив те, що відтепер ви сидітимете на лаві запасних, адже потрапляли до складу в його команді вам честі не випало?

— Та ніяк. А що тут пояснювати? Все й так зрозуміло — прийшла нова людина зі своїм баченням футболу. Вона набирає саме тих гравців, яких бачить у своїх тактичних побудовах. Я не підійшов. Цілком нормальна ситуація, яка рано чи пізно трапляється в житті кожного футболіста.

— Ви неодноразово вже повторювали, що під час футбольних невдач зажди потрібно шукати проблеми в собі. Тоді ви не потрапляли до складу через власні недопрацювання чи мали місце якісь не дуже об'єктивні моменти?

— Ну, сказати, що проблема була в мені, я не можу. Просто не підійшов під тренерське бачення футболу. Я ж не був гренадером під два метри зросту... А саме такі грали у захисті при Михайлові Івановичу.

— У 2006-му році ви перейшли до "Закарпаття". На той момент у вас на рахунку був 361 матч у вищій лізі. А скільки зараз залишилося до омріяної позначки в 400 матчів?

— Ще 6 поєдинків. Я все рахую!

— Під час того переходу думали про це число?

— Ні, на той час не думав. Відчував і відчуваю любов до футболу, отримую задоволення від нього. Просто хотів грати. На той час мені було вже 35 років, і думати про якісь числа було б неправильно, адже сьогодні ти граєш, а завтра приходить новий тренер і змінює склад. Ось тепер, коли залишилось так мало до цього числа, не думати про нього вже не виходить. Думаю, що все ж перетну омріяний рубіж.

— Ви переходили до "Закарпаття", яке грало в першій лізі. Не було думок, мовляв, "я зі своїм досвідом — і в якійсь першій лізі"..?

— Ні. Мені тоді зателефонували Володимир Шаран і віце-президент клубу та дали чітко зрозуміти, що команда ставить перед собою мету знову піднятись у вищу лігу. Продовжити кар'єру в "Закарпатті" було набагато приємнішим, аніж просто закінчити її. Амбіції клубу збіглися з моїми і от уже третій рік я в Ужгороді, та не жалкую про це. В клубі створюються непогані умови для того, щоб перемагати і залишитись у прем'єр-лізі. Справа не стоїть на місці, а це — головне.

— З вашим досвідом, у першій лізі, мабуть, можна було пішки ходити?

— Пішки? Та ви що! Там бігати треба значно більше, ніж у "вищці"! У прем'єр-лізі грають за рахунок класу гравців, а у першій — за рахунок самовіддачі: боротьба, боротьба і ще раз боротьба. Там навіть немає часу, щоб подумати, тільки розвернешся, а суперник уже тут як тут! За спиною, на нозі, під ногою! І, повірте, там краще розлучатись з м'ячем якомога швидше...

— "Закарпаття" тоді вийшло до вищої ліги, але знову ж вилетіло до першої, причому без варіантів. Чи не могли б ви пояснити оцей феномен ужгородської команди — легко входити і не менш легко вилітати?

— Попередні роки на перший план в клубі виходили, мабуть, занизький рівень розвитку інфраструктури і непевне фінансове становище. Зараз же все, безумовно, покращується, починають робити тренувальні поля та всі інші умови створюються для футболістів. Одним словом, справи в закарпатському футболі поліпшуються. Думаю, що неприємну для нас традицію ми зможемо перервати вже в цьому сезоні. Одне знаю точно — ми в змозі це зробити, судячи із тренерського штабу, підбору гравців та вболівальників, які завше нас підтримують.

— Який зробите прогноз для "Закарпаття"на цей сезон? Залишитесь у прем'єр-лізі?

— Є перспективи й потенціал, тому, гадаю, що поборемось за місце під сонцем у будь-якому разі, а там вже буде видно.

— У сезоні 2006 року командою керували троє тренерів: Петро Кушлик, Володимир Шаран, Володимир Васютик. Під керівництвом кого із них вам працювалося найкомфортніше?

— З чудовий Шараном. Це був прекрасний молодий фахівець з хорошою тренерською школою. До того ж, ми з ним були особисто знайомі не один рік, працювали вже разом. З ним дуже цікаво працювалося, адже, знову ж таки, тренувальний процес був для нас абсолютно новий і захоплюючий. В нього було своє бачення гри, що для тренера, мабуть, найголовніше, але, на жаль, не вистачило досвіду.

— Про 0:7 від київського "Арсеналу" пам'ятаєте? Що трапилося того дня з командою?

— О, то був просто жахливий сон! Я той день пам'ятаю дуже добре: таке враження, що ми лише вийшли на поле, а 7 голів уже пропустили... Ми мали тоді забити першими: Марцваладзе не реалізував вигідного моменту, а що сталося далі, вам відомо. То був явно не наш день. Після тієї гри ми, здається, турів шість не могли перемогти. Досі соромно за той результат.

ГАМУЛА — ДУЖЕ СПОКІЙНА ЛЮДИНА

— Розкажіть про тренера Ігоря Гамулу. Його прес-конференцій з нетерпінням чекає вся Україна. На тренуваннях він теж сипле гумором.

— Знаєте, прес-конференції — то діло таке, все на емоціях. А насправді Ігор Гамула — дуже спокійна людина, якщо його не чіпати і не заводити, бо тоді він може вибухнути емоціями. А загалом, йому не властивий ані крик, ані мат.

— Не розповідав про свої спільні походеньки із Заваровим?

— Він не розповідав (з усмішкою. — ***Прим. авт.***). Але я про це читав в Інтернеті!

— А як ви самі ставитеся до порушення режиму? Часто давали душі розгулятися?

— На все є міра і свій час. Всі ми люди, і коли є якась довга перерва, то можна собі дозволити випити якогось вина чи шампанського. Але коли гравець порушує режим, перебуваючи в розташуванні клубу, то він діє як не професіонал. Від цього треба або відмовитись, або не бути футболістом. Щось одне.

— Гамула з вами радиться, враховуючи ваш вік і авторитет, з приводу складу на гру?

— Так, ми спілкуємося з ним постійно. І щодо певних позицій можемо поговорити. Я можу висловити свою думку, але, зрозуміло, вирішальне слово залишається завжди за тренером.

— І як часто Гамула з вами погоджується?

— Ну, тут, мабуть, не можна погоджуватись або ні. В нас із ним просто йде діалог і обмін думками, наприклад, за два дні до гри. А потім, мабуть, беручи все до уваги і роблячи певні висновки, він і вирішує питання щодо складу чи малюнка гри.

— По завершенні ігрової кар'єри чи немає бажання сісти на "електричний стілець" головного тренера?

— Я-то думаю над цим питанням, але так ось одразу кидатись у вогонь не збираюсь. Людині треба попрацювати і набути досвіду, а потім вже відповідально підходити до справи. Тому наразі такого бажання немає. Лише з часом все буде зрозуміло. Але те, що я залишусь у футболі,— факт.

— Тепер поговоримо про дуже приємну, мабуть, для вас тему: про вашу сім'ю. Як познайомились з дружиною?

— О, звісно, я пам'ятаю той день! У мене був випускний вечір в спортінтернаті, а моя майбутня дружина прийшла до своєї подруги, яка тоді працювала у нас ніби як піонервожатою. Там ми і познайомились.

— Довго дружина ще зможе терпіти постійні ваші роз'їзди, збори, ігри? Вас же, мабуть, постійно немає вдома!

— Та вона вже звикла! Я вже близько двадцяти років у великому футболі!

— Обидва ваші сини теж обрали для себе футбольний шлях. Це було їхнє особисте рішення?

— Так, я завжди їм говорив, що змусити займатися футболом не можу. Вони обрали футбол. Що тут скажеш? Я їх розумію!

— Як вважаєте, чи могло бути інакше, адже вони з раннього дитинства бачили свого татуся-футболіста на екранах телевізорів?

— У принципі, погоджуюся з вами. Вони справді з дитинства були, так би мовити, у футбольному оточенні. Я їх часто возив на стадіони, водив на ігри, бавився з ними м'ячем. Звичайно, вони дивилися на тата й хотіли, як усі маленькі діти, брати з нього приклад. Але вони дорослішають і вже давно цілком могли б змінити свій вибір. Не змінюють же! Отже, вони, як і я, не бачать свого життя без футболу!

— Чи можете об'єктивно оцінити перспективи свого старшого сина у футболі?

— Наразі він перебуває в дублі "Закарпаття". Про нього ніби хороші відгуки з боку тренерів дублюючого складу. А сам я його побачити в ділі, на жаль, не можу, адже коли в нього гра, то ми теж постійно готуємось у суворому режимі до свого поєдинку. Так само, коли він ще навчався у Львові, я теж не мав змоги побачити, як він грає. Все залежить від нього самого: сумлінно працюватиме — все буде добре! Футболістами не народжуються — ними стають.

— Він теж захисник, як і ви?

— Так, грає центральним захисником.

— Часто з вами радиться?

— Не сказав би, що часто, але інколи звертається, розповідає про свої помилки, а я, в свою чергу, можу порадити, як треба зіграти в тому чи іншому епізоді, як варто перебудовуватись по ходу гри. Якби ж я бачив його в ділі, то міг допомогти значно більше.

ЛІБЕРО — ЦЕ КОЛИ МАЄШ ПЕРЕД СОБОЮ ДВОХ "СОБАК": ЄЗЕРСЬКОГО І БЕНЬО

— Раніше, коли команди грали з ліберо, саме ви виконували цю функцію. Важко дався перехід на гру в лінію?

— Мені цей перехід дався дуже важко! Майже все життя грав останнім захисником, де маєш перед собою двох "собак", якими в "Карпатах" були Єзерський і Беньо, і лише підстраховуєш їх, підчищаєш якісь їхні огріхи чи помилки. А зараз уже все: я — повноцінний захисник і маю відпрацьовувати на рівні з усіма! До цього були квіточки!

— Один із ваших партнерів по команді, Василь Кардаш, сказав, що перша зарплата в нього була 200 купоно-карбованців, половину з яких він віддав батькам, а половину — прогуляв. А що ви зробили зі своєю першою зарплатою?

— Напевно, щось купив, а іншу частину віддав мамі. Може й собі трішки залишив... Адже я ще тоді навчався в інтернаті.

— У вас уже тоді були перші зароблені кошти?

— Так, ми, учні академії, на останній рік нашого навчання взимку підписали з "Карпатами" контракти і нам давали тоді по 80 рублів, тоді як у повноцінного "молодого" команди зарплата була 160 рублів. Отже, нам давали одну на двох! У принципі, на той час і цього вистачало.

— Андрій Гусін розповідав, що свого часу він їздив до Польщі чимось торгувати, аби підзаробити. У вас не було такого досвіду?

— Звичайно, був (здивовано. — ***Прим. авт.***)! Тоді все було в дефіциті, навіть шкарпетки! Електротехніка, кавоварки — то взагалі... Все знаходили, шукали через знайомих і везли до Польщі продавати-купувати! Треба ж було якось викручуватись!

— Ви довго жили у Львові й Ужгороді — двох найкрасивіших містах Західної України. Дехто вважає, що адміністративний центр Закарпаття навіть гарніший за столицю Галичини...

— Я б так не сказав! Ужгород — дуже красиве місто, нема питань! Схожий за своєю архітектурою на Прагу: маленькі старовинні вулички, будинки. Але тут навіть немає що порівнювати: Львів є Львів! Це — найкрасивіше місто України!

— Який найпам'ятніший матч у вашій кар'єрі?

— Здається, у 98-му році, коли грали проти "Ворскли". Ми поступалися — 0:1 і грали майже весь другий тайм у меншості. Але потім зрівняли рахунок, а наприкінці зустрічі мені вдався удар метрів з 25-ти після відскоку, який в підсумку приніс перемогу нашій команді. Ну й, звичайно, матчі проти "Шелбурна" назавжди врізались мені в пам'ять. Єврокубки — це незабутнє враження на все життя. Шкода, що більше не матиму, мабуть, змоги спробувати себе на такому рівні.

— А матч проти "Дніпра", коли запоріжці перемогли — 6:1?

— Ой, не згадаю навіть...

— А матч проти "Динамо", коли ви із "Закарпаттям" перемогли — 3:2 в Києві?

— (Довга мовчазна пауза. — ***Прим.авт.***) А! Жартуєте?!

— І останнє. Ви вже запланували завершення своєї кар'єри?

— Не хочу я закінчувати! Буде довіра головного тренера, буде здоров'я, то чому б не пограти ще! Задоволення від гри я отримую і досі, тому відмовитись від улюбленої справи так легко не можу. Відіграю 400 матчів, а далі буде видно! Одне знаю точно — хочу залишитись у футболі і після ігрової кар'єри!

Анатолій ВОЛКОВ.

АЛЧЕВЦІ ДОБРЕ ПОГОСТЮВАЛИ

14 тур

9 жовтня — п'ятниця

Енергетик — Нафтовик-Укрнафта — 0:1

Арсенал — Волинь — 2:0

Прикарпаття — ПФК Олександрія — 0:2

10 жовтня — субота

ПФК Севастополь — Сталь — 3:4

Нива — ФК Харків — 1:0

Динамо-2 — Дністер — 0:2

ФК Львів — Кримтеплиця — 3:1

Зірка — Геліос — 1:1

11 неділя — неділя

Десна — Фенікс-Іллічівець — 0:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ПФК Севастополь	14	10	2	2	37-13	32
2. Геліос	14	8	5	1	23-12	29
3. ФК Львів	13	8	2	3	23-6	26
4. Волинь	13	6	5	2	22-13	23
5. Арсенал	14	6	4	4	16-16	22
6. ПФК Олександрія	14	6	3	5	21-15	21
7. Зірка	14	5	6	3	15-16	21
8. Десна	13	5	5	3	12-11	20
9. Кримтеплиця	12	5	3	4	17-10	18
10. Сталь	12	5	3	4	16-14	18
11. Динамо-2	11	6	0	5	18-18	18
12. Енергетик	14	5	2	7	11-20	17
13. Нафтовик-Укрнафта	14	4	4	6	17-14	16
14. Дністер	14	4	4	6	19-24	16
15. Фенікс-Іллічівець	13	3	3	7	14-22	
16. Нива	14	3	2	9	10-25	11
17. Прикарпаття	13	2	2	9	8-22	8
18. ФК Харків	12	0	1	11	9-37	1

У наступному турі зустрічаються

17 жовтня — субота

ПФК Олександрія — Зірка

Дністер — Прикарпаття

Волинь — Динамо-2

Фенікс-Іллічівець — Енергетик

18 жовтня — неділя

Нафтовик-Укрнафта — Арсенал

ФК Харків — Десна

Сталь — Нива

Кримтеплиця — ПФК Севастополь

19 жовтня — понеділок

Геліос — ФК Львів

Найвлучніші

	І	Г(п)
Юрій Плешаков (ПФК "Севастополь")	14	7
Володимир Корольков ("Фенікс-Іллічівець")	12	6(5)
Олександр Мандзюк (ФК "Львів")	13	6(1)
Валентин Полтавець ("Дністер")	13	6(4)
Андрій Шевчук (ПФК "Севастополь")	14	6
Олександр Жабокрицький (ПФК "Севастополь")	14	6
Володимир Коваль ("Динамо-2")	9	5
Сергій Рибалка ("Динамо-2")	10	5(1)
Іван Щеглюк ("Прикарпаття")	10	5(2)
Олександр Саванчук ("Нафтовик-Укрнафта")	11	5(1)
Ігор Чередниченко (ПФК "Олександрія")	14	5(2)

Дискваліфіковані

Василь Гаврилюк ("Дністер")

В'ячеслав Куянов ("Нива")

Павло Худзик (ФК "Львів")

Артем Радіонов ("Геліос")

КІРОВОГРАД

ЗІРКА — ГЕЛІОС — 1:1 (0:1).

10 жовтня. 16.00. Стадіон "Зірка". 5 500 глядачів.

Судді: Ю. Вакс, Д. Шаличев, Ю. Волков (усі — Симферополь).

Делегат ФФУ: О. Єжаков (Полтава).

Кіровоград: Єрещенко, Котелюх, Морозов (Андрухов, 71), Ломко, Данченко (Каленчук, 83), Шибко, Давидов (Дорошенко, 58), Чорномаз, Курневич, Басов, Кочура. ***Тренер***: Ігор Жабченко.

Харків: Качоренко, Борзенко, Шатило, Чередниченко, Радіонов, Соломаха, Сумцов, Гаді (Забара, 67), Даудов, Тарасенко (Костюк, 75), Фоменко (Р. Полтавець, 46; Пономаренко, 82). ***Тренер***: Сергій Кандауров.

Голи: Чорномаз (62) — Даудов (10).

Попередження: Котелюх (31), Кочура (61), Єрещенко (90+4) — Радіонов (24), Костюк (90+4).

Вилучення: Радіонов (32, друге попередження).

Із перших хвилин поєдинку стало зрозуміло, що господарі налаштовані на перемогу. Кіровоградців не лякав грізний суперник, який використовував будь-яку можливість для організації швидкої контратаки.

Уже на третій хвилині Олександр Морозов увірвався до штрафної гостей, але Сергій Борзенко в останню мить зумів заблокувати прицільний удар нападника.

Невдовзі грубої помилки припустився арбітр матчу Юрій Вакс, не зарахувавши чистий гол у виконанні півзахисника "Зірки" Олега Давидова — представник Феміди довірився своєму асистентові, який підняв прапорець, фіксуючи начебто офсайд. Перегляд повтору цього епізоду після матчу довів, що положення поза грою не було!

Відчувши таку "підтримку" арбітрів, гравці "Геліоса" почали діяти агресивніше, сміливо йдучи до воріт господарів. На десятій хвилині їхня атака була зупинена метрів за 17 до володінь "Зірки". Олександр Тарасенко потужно виконав штрафний — голкіпер кіровоградців зреагував на удар, але не зміг зафіксувати м'яча. Цією обставиною вміло скористався ніким не прикритий Матат Даудов — 0:1...

Поки підопічні Ігоря Жабченка приходили до тями, гості зуміли провести кілька небезпечних атак. Найгострішою була на 29-й хвилині, коли В'ячеслав Гаді бив у кут воріт метрів із 15-и — Єременко цього разу врятував.

На 32-й хвилині "Геліос" залишився в меншості. За небезпечну атаку суперника друге попередження отримав Радіонов. Відверто кажучи, ці рішучість арбітра з Симферополя трохи здивувала глядачів, адже до цього епізоду (та й після) він явно симпатизував "сонячним". Утім, у другому таймі арбітр діяв кваліфіковано.

Керманич гостей Сергій Кандауров після вилучення негайно вніс корективи в дії своєї команди. І, варто відзначити, до певного моменту гостям вдавалося утримувати прийнятний для них рахунок.

У другій половині зустрічі господарі повністю володіли ініціативою, та м'яч уперто не йшов у ціль. На 60-й хвилині Морозов трусонув поперечину. А за дві хвилини, з подачі Олександра Ломка, єдиному в "Зірці" вихованцю кіровоградського футболу нападнику Олександру Кочурі вдалося зрівняти рахунок — 1:1!

Після цього господарі втратили щонайменше три-чотири реальних моменти, аби вийти вперед, але м'яч летів куди завгодно, тільки не у ворота суперника. Звісно, варто віддати належне оборонцям "Геліоса", які в останні 25 хвилин матчу зіграли надзвичайно.

Сергій Кандауров, головний тренер "Геліоса":

— Ми приїхали по перемогу, та не судилося. Думаю, на це вплинуло вилучення. Та нічия з хорошим суперником на його полі — також успіх. Мені сподобалася як сама гра, так і відродження "Зірки" — відчувається вміла рука тренера.

Ігор Жабченко, головний тренер "Зірки":

— Відверто, я трохи розчарований результатом, але не змістом поєдинку. Повинні були вирвати перемогу... Якби ми реалізували бодай третину моментів, які створювали, не віддавали б їх лідерів.

Василь ПЕРЕВЕРЗЄВ.

БУРШТИН

ЕНЕРГЕТИК — НАФТОВИК-УКРНАФТА — 0:1 (0:1).

9 жовтня. 16.00. Стадіон "Енергетик". 1 500 глядачів.

Судді: Г. Махно (Кіровоград), І. Куценко (Бровари), Е. Курцеба (Одеса).

Делегат ФФУ: В. Шаленко (Харків).

Бурштин: Бандрівський, Лук'янов, Лазорик, Шалата, Данищук, Даньків, Долотко, Гордієнко, Швець (Бурдіян, 46), Барчук, Милищук. ***Тренер***: Микола Пристай.

Охтирка: Лавренюк, Бояринцев, Лобойко, Тарасенко, Юрченко (Ніконов, 67), Саванчук (Покосенко, 90), Погорєлов, Одинцов, Грачов, (Башлай, 90), Єсип, Іващенко. ***Тренер***: Сергій Шевченко.

Гол: Грачов (27).

Попередження: Лук'янов (61), Долотко (90+1) — Башлай (90+2).

БІЛА ЦЕРКВА

АРСЕНАЛ — ВОЛИНЬ — 2:0 (1:0).

9 жовтня. 16.00. Стадіон "Трудові резерви". 5 000 глядачів.

Судді: О. Бондар, В. Папірович, Ю. Манило (всі — Хмельницький).

Делегат ФФУ: К. Оганесян (Луганськ).

Біла Церква: Суслов, Гонщик, Гриценко, Кривошеєв, Іванський, Алексанов, Коваленко, Ворона (Войтович, 57; Степанюк, 67), Деревльов, Лисюк (Товкацький, 84), Коваль (Піцур, 63). ***Тренер***: Ігор Артимович.

Луцьк: Неділько, Ковалюк, Мостовий, Гошкодеря (Симинін, 52), Шарпар, Карковський, Єременко (Марковець, 46; Циркуненко, 78), Кінаш, Пічкур, Лісовий (Снитко, 70), Густаво (Лопес, 25). ***Тренер***: Віталій Кварцяний.

Голи: Кривошеєв (43), Товкацький (90).

Попередження: Гонщик (60) — Гошкодеря (52).

Волею календаря в першому колі білоцерківський "Арсенал" на своєму полі приймав лише топ-команди першої ліги. У таких випадках в новачка або загартовується характер, або він опиняється на нижніх сходинках турнірної таблиці. Наставник "канонірів" Ігор Артимович не раз зазначав, що апріорі для його команди — набратися досвіду й стати своїми серед команд першої ліги в прем'єрному для "Арсеналу" сезоні. Тож з огляду на останні результати білоцерківчан, можна з упевненістю сказати, що уже нині з обома завданнями команда впоралася. Мало того, схоже, що "Арсенал" "спіймав" свою гру й саме завдяки цьому радує білоцерківських прихильників футболу.

Звітного матчу з луцькою "Волинню" очікували з деякою пересторогою. Ще б пак, адже такого грізного суперника в підопічних Ігоря Артимовича в офіційних поєдинках ще не було. Відтак "каноніри" на зустріч проти лучан налаштовувалися найретельніше. І, як засвідчила сама гра, саме відповідне налаштування в поєднанні зі справжнім бійцівським характером та стовідсотковою самовіддачею дала змогу господарям взяти чергові три очки. Із перших хвилин поєдинку, попри перевагу гостей, "Арсенал" намагався грати за принципом — максимум осмисленості, мінімум браку. Проте найголовніше для "канонірів" те, що, попри ігрову й територіальну перевагу "Волині", з наданих можливостей витиснули максимум користі, забивши два красені-м'ячі на контратаках. Під завісу першого тайму після розіграшу кутового удару відзначився Олексій Кривошеєв. Вистрибнувши вище за всіх, він спрямував м'яч під самісіньку поперечину луцьких воріт. А на останній хвилині матчу Василь Товкацький, вийшовши майже сам на сам із голкіпером "Волині" Віталієм Недільком, подвоїв рахунок, довівши усім, що успіх "Арсеналу" в матчі з грізними лучанами не був випадковим.

У свою чергу, підопічні Віталія Кварцяного не раз могли засмутити багатотисячну білоцерківську армію вболівальників. В'ячеслав Шарпар, Богдан Карковський, Лопес, Віталій Гошкодеря, Максим Лісовий — ось далеко не повний список тих гравців "Волині", котрі були дуже близькими до успіху. Однак, в складі "Арсеналу" є такий голкіпер, як Кирило Суслов, котрий зіграв у цій зустрічі найкращим чином. Воротар не раз рятував свою команду в безнадійних, здавалося б, ситуаціях. Та й оборонці "канонірів" у цьому поєдинку грубих помилок не припускалися. Як наслідок — третя поспіль домашня перемога "Арсеналу".

Сергій РЕЗНІЧЕНКО.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

ПРИКАРПАТТЯ — ПФК ОЛЕКСАНДРІЯ — 0:2 (0:0).

9 жовтня. 16.30. Стадіон "Рух". 1 100 глядачів.

Судді: Ю. Фощій (Черкаси), І. Кувік (Ужгород), В. Жарий (Павлоград).

Делегат ФФУ: В. Наскалов (Мукачеве).

Івано-Франківськ: Єршов (Іконников, 64), Зарицький, Орлатий, Зелді, Гребинський, Стоцький (Коржук, 70), Деркач, Чернишов (Іванишин, 61), Ревуцький, Худоб'як, Микуляк (В. Барчук, 72). ***Тренер***: Сергій Пташник.

Олександрія: Паньків, Куций, Маринчук (Кременчуцький, 78), Чередниченко, Запорожан, Д. Пономар (Герасименко, 90+1), Смалько, Богданов, Зейналов (Соляник, 90+4), Шупик (Локтіонов, 83), Прокопчено (Казанюк, 75). ***Тренер***: Сергій Ковалець.

Голи: Богданов(50), Чередниченко(53).

Попередження: Худоб'як (9), Стоцький (67), Деркач (82) — Запорожан (30), Богданов (57), Пономар (77), Локтіонов (85).

Олександрійці традиційно є незручними суперниками для прикарпатців. До того ж, підопічні Сергія Ковальця будь-що прагнули здолати опір господарів напередодні свята відкриття Будинку футболу та місцевого дербі з кіровоградською "Зіркою".

Перший тайм звітного матчу пройшов на середніх швидкостях. Заважали хвилювання та вологе поле стадіону "Рух". Гості мали незначну ігрову та територіальну перевагу. Здебільшого ж гра проходила на зустрічних курсах. У складі іванофранківців у цьому матчі не грав лідер атак Щиглюк, який відбував дискваліфікацію. Приємно ж вирізнялися Микуляк та Худоб'як. Останній мав два небезпечні моменти, але в обох випадках на висоті був голкіпер олександрійців Юрій Паньків. Найактивнішими ж у складі гостей в першому таймі були Зейналов, Запорожан та Маринчук.

У другій сорокап'ятихвилинці олександрійці включили в свої дії "підвищену передачу" — завдяки цьому гра стала швидкою, осмисленою, агресивною. На 50-й хвилині Богданов метрів з 30-и забив красень-гол, а ще через дві хвилини в штрафній господарів "зайнялася пожежа", якою вміло скористався центральний захисник гостей Чередниченко.

Нарешті ПФК "Олександрія" потішив своїх прихильників змістовною грою, а найголовніше — позитивним результатом.

Юрій БІЛАНЮК.

БАХЧИСАРАЙ

ПФК СЕВАСТОПОЛЬ — СТАЛЬ — 3:4 (1:3).

10 жовтня. 13.30. Стадіон "Дружба". 1 500 глядачів.

Судді: П. Чижевський (Київ), О. Мартищенко (Ірпінь), В. Пилипенко (Фастів).

Делегат ФФУ: В. Володін (Херсон).

Севастополь: Сокоренко, Плешаков, Култишев, Шишкін (А. Башлай, 27), Жабокрицький (Гудзикевич, 46), А. Шевчук (Ізвеков, 68), А. Степанов (Ківа, 64), Ференчак, Голоробов, Піскун, Узбек (Сучу, 68). ***Тренер***: Олег Лещинський.

Алчевськ: Сітало, Сапай, Назарук, П. Кондратюк, Чеботаєв, Горда, Гавриш, Муховиков, Окана Стазі (Казанков, 75), Акименко (Молдован, 81), Палагнюк (Шелестинський, 90+1). ***Тренер***: Вадим Плотников.

Голи: Плешаков (8), А. Башлай (75, пен.) Гавриш (90+2, у свої ворота)

— Горда (13), Акименко (27, пен.), Палагнюк (36), Муховиков (46).

Попередження: Жабокрицький (30), А. Шевчук (44), Ференчак (55).

Поразка "Волині" в Білій Церкві надала севастопольцям прекрасну можливість збільшити відрив від переслідувачів. І, здавалося, вони доб'ються свого, коли вже на восьмій хвилині відмінний пас Степанова на вихід Плешакову і точний удар форварда в дальню "дев'ятку" вивів господарів уперед.

І ось тут сталося те, чого принаймні ні футболісти ПФК "Севастополь", ні їхні вболівальники явно не чекали. Гості, додавши в швидкості, змусили севастопольських захисників припускатися серйозних, а подекуди й грубих помилок. На 13-й хвилині той же Степанов виклав м'яч на ногу Акименку, який, увірвавшись до штрафного майданчика, завдав сильного удару. Сокоренко зумів відбити м'яч, а ось захисники не підстрахували свого воротаря, й Гордя з кута штрафного майданчика точно вдарив у дальній нижній кут воріт. За шість хвилин Назарчук вивів на ударну позицію Муховикова, але господарів виручив Сокоренко. Після цього гра трохи заспокоїлася й перемістилася в центр поля.

І тут громом серед ясного неба став пенальті у ворота господарів на 27-й хвилині. Акименко, намагаючись перешкодити Култишеву винести головою м'яч із карної зони, наткнувся на голову севастопольця й упав на газон. Київський арбітр Петро Чижевський, недовго думаючи, вказав на 11-метрову позначку. Акименко не змарнував шансу вивести свою команду вперед.

Господарі довго не могли отямитися. Гра в них геть розладналася. Більше того, на 36-й хвилині Гололобов неточним пасом не лише "обрізав" всю команду, а й вивів до воріт Палагнюка, який сповна скористався своїм шансом.

За хвилину до закінчення першого тайму знову в центрі уваги виявився головний арбітр матчу. Голкіпер "Сталі" Ситало, перериваючи атаку Шевчука в своєму штрафному майданчику, руками завалив власного захисника, а той, у свою чергу, — севастопольського нападника. Явного порушення з боку тих, хто захищається, міг не побачити лише сліпий, проте Чижевський призначив штрафний у протилежний бік і показав "гірчичник" Шевчуку.

Потрібно сказати, що київський арбітр, особливо в першому таймі, явно не був байдужим до гостей, трактуючи практично всі порушення правил на їхню користь. Про це говорить й той факт, що футболістам "Сталі" не було показано жодної жовтої картки, хоча деякі гравці на неї таки "награвали".

Важко сказати, про що говорив наставник севастопольців у перерві зі своїми підопічними, але вже на 20-й секунді другого тайму Акименко прострелив уздовж воріт, і Муховиков забив четвертий м'яч.

Це вже було схоже на катастрофу. Хвилин двадцять севастопольці намагались отямитися. На 68-й хвилині на поле вийшли Ізвеков і Сучу. Вже за три хвилини молодий форвард севастопольців просто зобов'язаний був забити м'яч, перебуваючи наодинці з воротарем, у п'яти метрах від воріт гостей. Але м'яч після його удару головою прийшов поряд із верхнім кутом воріт "Сталі".

На 73-й хвилині головою бив Плешаков, але знову повз ворота. За хвилину Ізвеков, отримавши м'яч на правому фланзі, увірвався до карної зони й був укладений на газон Кондратюком. Цього разу головному арбітрові вже нічого не залишалося, як вказати на "позначку". Пенальті виконав Андрій Баглай — без шансів для воротаря гостей.

До кінця зустрічі залишалася ще чверть години ігрового часу, і в севастопольців з'явилася надія врятувати цю гру. Гості, які продовжували шукати успіх в контратаках, двічі були близькими до успіху.

На другій хвилині компенсованого часу севастопольці скоротили розрив до мінімуму. Култишев зі штрафного спрямував м'яч на протилежний кут воротарського майданчика, де Башлай головою розстрілював ворота "Сталі". Голкіпер зумів відбити м'яч, але після повторного удару Сучу, капітан алчевців Гавриш переправив його в "дев'ятку" своїх же воріт.

На більше в севастопольців просто не вистачило часу, хоча їхня остання атака мало не стала результативною.

Євген САПОЖНИКОВ.

ТЕРНОПІЛЬ

НИВА — ХАРКІВ — 1:0 (1:0).

10 жовтня. 16.00. Центральний міський стадіон. 2 500 глядачів.

Судді: В. Дяденко (Кіровоград), В. Федан (Олександрія), В. Тіпанов (Київ).

Делегат ФФУ: О. Лазенко (Чернівці).

Тернопіль: Ільющенков, Гурка, Годований, Дручик (Ковальчук, 43), Путраш, Жерш (Сокіл, 89), Захаревич, Боргун, Беркита (Скакун, 90+2), Подробаха (Лівицький, 86), Семенина (Розман, 72). ***Тренер***: Віктор Ряшко.

Харків: Ходанович, Паламарчук, Тарновський, Яворський, Федота, Бойченко, Грінченко, Скляр (Гречка, 66), Кікоть (Сивуха, 8; Черников, 62), Корольчук, Рижих. ***Тренер***: Михайло Стельмах.

Гол: Подробаха (11).

Попередження: Подробаха (69) — Скляр (25), Яворський (57), Рижих (83).

ЧАПАЇВКА

ДИНАМО-2 — ДНІСТЕР — 0:2 (0:2).

10 жовтня. 15.00. Стадіон НТБ "Динамо". 100 глядачів.

Судді: А. Кузьмін (Миколаїв), І. Альохін (Симферополь), І. Сидорук (Конотоп).

Делегат ФФУ: Я. Лемех (Львів).

Київ: Рудько, Родина, Люлька (Щедрий, 73), Рижук, Новак, Кушніров, Герасим'юк, Рибалка (Осадчий, 87), В. Калитвинцев, Гриппа (Шевчук, 67), В. Коваль (Малин, 68). ***Тренери***: Геннадій Литовченко та Юрій Калитвинцев.

Овідіополь: Пацюк, Гаврилюк, Лещук, Ковальчук, Вишталюк, Полтавець (Момотенко, 86), Мочульк (Піцик, 83), Кошка (Качур, 46; Коваленко, 84), Каблаш (Кругляк, 66), Залевський, Продан. ***Тренер***: Андрій Пархоменко.

Голи: Ковальчук (13), Полтавець (38).

Попередження: Осадчий (90+2) — Гаврилюк (28), Качур (55).

Міні-сенсацією завершився матч "Динамо-2" та овідіопольського "Дністра". Гості, які до зустрічі посідали 14-у сходинку, святкували перемогу. "Дністер" зазнав трьох поразок поспіль в останніх виїзних матчах із загальним рахунком 1:7. "Динамо-2" виграло останні три домашні поєдинки із загальним рахунком 7:2. Що ж, годі шукати логіку в футболі...

Обидві команди підходили до звітної зустрічі не в оптимальному складі. У господарів не грав стовп оборони Тимур Парцванія, який відбув до табору юніорської збірної, та через травму не зміг взяти участь у матчі Морозенко. Натомість у "Дністра" були дискваліфіковані основні виконавці Антон Хромих та Дмитро Пархоменко.

На правах господарів активніше розпочали молоді динамівці. Симпатичний момент був у Володимира Коваля, але до логічного завершення справа не дійшла. Тільки-но гості вирівняли гру, як одразу ж і відкрили рахунок. Генератор усіх атак овідіопольців Валентин Полтавець майстерно навісив із флангу, і Петро Ковальчук виявився найспритнішим на другому поверсі. Уже на 13-й хвилині "Дністер" повів у рахунку!

Динамівці продовжили вести гру в звичному ритмі. Але до справжньої гостроти справа зазвичай не доходила — страж воріт "Дністра" Богдан Пацюк майже не вступав у гру. У господарів вирізнявся Владислав Калитвинцев, але його зусиль було явно недостатньо. До того ж, не на звичному рівні зіграв лідер півзахисту "Динамо-2" Сергій Рибалка. Овідіопольці непогано будували гру на контратаках. Одна з них завершилася другим голом. Цього взяття воріт могло б не статися, якби не провал у захисті. Так, відсутність Парцванії відчутно вдарила по захисних редутах киян. Валентин Полтавець пройшов метрів зо 20 з м'ячем, майже пішки вийшов тет-а-тет із Рудьком і спокійно переграв його. 2:0 —із таким рахунком команди пішли до роздягалень.

Другий тайм уболівальникам, на жаль, видовища не подарував. "Динамо-2" ніяк не могло спрямувати свої атакувальні потуги в завершальне русло. Постійно не вистачало останнього пасу. Так, час від часу моменти виникали, але загалом друга половина зустрічі проходила в центрі поля за невеличкої переваги динамівців. "Дністер" упевнено та спокійно відбивався, не забуваючи при цьому про ворота суперника. Щоправда, особливої роботи в Рудька в другому таймі не було.

Із моментів варто відзначити хіба що дальні постріли Калитвинцева та Рибалки, а також удар Коваля з меж карної зони, на який відреагував Пацюк. Але, за великим рахунком, усе це були напівмоменти, не більше. Створити щось небезпечніше в молодих динамівців ніяк не виходило.

Отже, овідіопольський "Дністер" несподівано, але заслужено їде додому з трьома очками.

Гліб КОРНІЄНКО.

ДОБРОМИЛЬ

ФК ЛЬВІВ — КРИМТЕПЛИЦЯ — 3:1 (1:1).

10 жовтня. 15.00. Стадіон "Княжа Арена". 1 500 глядачів.

Судді: С. Скирда, О. Луценко (обидва — Харків), Я. Трехліб (Дніпропетровськ).

Делегат ФФУ: Ю. Корбут (Київ).

Львів: Марущак, Розгон, Леонідов (Лупашко, 46), Ільків, Романюк, Танчик (Козак, 81), Зозуля, Г. Баранець, Б. Баранець (Чепурненко, 60), Панас (Худзик, 67), Мандзюк (Кабанов, 77). ***Тренер***: Ігор Яворський.

Молодіжне: Бандура, Канюк, Антонюк, Єрмак, Візавер, Щедраков, Симончук (Таран, 79), Кученко (Мельник, 63), Трухин, Діабі, Зубко. ***Тренер***: Геннадій Морозов.

Голи: Б. Баранець (24), Мандзюк (70), Г. Баранець (74) — Діабі (17).

Попередження: Ільків (62), Козак (85), Худзик (90+1) — Щедраков (61), Єрмак (90+1).

Команди, які в очних протистояннях не знали домашніх перемог, а до цієї зустрічі "своїми" полями вважали гостьові газони, нарешті, змінили уподобання. ФК "Львів" із прикордонного Добромиля відправив невгамовних "тепличників" до далекого Криму з "бубликом". При цьому необхідно додати, що ці клуби у турнірній таблиці перебували на відстані п'яти очок. Здавалося, на стадіоні бути ажіотажу, але організатор видовища вкотре не зумів "укомплектувати" трибуни глядачами. Мабуть, "львівський" магніт безповоротно втратив свою притягальну силу.

Початок матчу показав, що кримчани не зрадять своїй традиції і переможуть Львів у його печері. Стартові хвилини були за гостями, які побігли на штурм воріт Марущака. Однак ці атаки розбивалися об щільний "лев'ячий" оборонний заслін. Та й воротар перебував у повній бойовій готовності. Та під час ігрової комбінації Трухина із Зубком кримчани позбулися львівської опіки. Зозуля намагався вибити м'яч подалі від гріха, але смугастий непередбачувано потрапив під гарячу ногу чорношкірого Діабі й опинився в сітці. Отакий гіркий початок для львівських хлопців.

Господарі, прийнявши холодний душ, висушили голови й швидко відквитали м'яч. Борис Баранець із третьої спроби змусив до капітуляції Бандуру, який до цього часу діяв безпомилково. А в наступній атаці молодий Танчик зі зручної позиції не влучив у ворота. Шкода, бо перед ударом молодий майстер вміло "поклав" оборонця суперників на траву.

"Кримтеплиця" на перерву мала йти в ролі лідера, але Зубко, невдало розпорядившись ідеальною передачею від Діабі, позбавив колег радісного настрою. Цікаво, про що в цей момент думали оборонці?.. Але момент програли очевидно.

Перерва знову зіграла на користь львів'янам. Бо в другій сорокап'ятихвилинці на них було приємно дивитися. Гравці відчули ритм гри — їх було не втримати. Про спірні моменти із неприйзначенням одинадцятиметрових арбітром зустрічі не берусь судити. Але свідченням львівської переваги стали два красивих голи.

Спершу Мандзюк спритно скористався з передачі від Романюка, опинився віч-на-віч із Бандурою, на замаху "впіймав" воротаря і за мить тріумфально помчав на свою половину поля. 2:1 — це вже щось добре. А через кілька хвилин уже з дещо кумедного пасу того ж Мандзюка належні висновки зробив Григорій Баранець, для якого забивати такі м'ячі залишається звичною справою. 3:1 — і "Львів" свого успіху не випустив із рук.

Попри перевагу гостей, гості виявилися гідним суперником. Єдине, чого бракувало підопічним тренера Морозова, — голевих ударів. Кримчани чимало атакували й не впадали у відчай навіть після третього м'яча в їхні ворота. Ось що таке професіоналізм і самовіддача гравців на полі.

Слідами кримських футболістів на останніх хвилинах гри пішов і Кабанов. Він на повному ходу не зміг впоратися з м'ячем, який обрав політ над воротами. Але цей епізод залишився поза увагою чималої групи вболівальників, які поспіхом залишали трибуни стадіону. На черзі була набагато важливіша битва нашої національної команди...

Геннадій МОРОЗОВ,
головний тренер
"Кримтеплиці":

— Хороша була гра. Обидві команди старалися. Багато моментів створили ми, та не менше господарі. У першому таймі, як на мене, мої хлопці грали краще, мали більше нагод забити. Але суперник додав у швидкості... Тому віддали ініціативу. Багато помилялися в простих ситуаціях. Звідси й результат — заслужена перемога "Львова".

Ігор ЯВОРСЬКИЙ,
головний тренер
ФК "Львів":

— "Кримтеплиця" — хороша команда. Недаремно вона перебуває у верхній частині турнірної таблиці. Ми пропустили необов'язковий м'яч. Та мене радує те, що футболісти функціонально додають. У другому таймі команда володіла перевагою й діяла впевнено. Кожен гравець намагався підсилити команду гру. Були хороші комбінації, прекрасні голи. Тішить те, що команда почала забивати м'ячі.

— Коли побачимо в грі Гальчука?

— Любомир — на стаціонарному лікуванні. Лікарі кажуть, що невдовзі він почне тренуватися.

— Кабанов знову не реалізував вихід віч-на-віч...

— Ніби нападник робив усе правильно, але вдарив надто сильно. Тарас зобов'язаний забивати такі м'ячі. Та на це є об'єктивні причини. До приходу в команду він фактично три місяці нічого не робив.

— Третій матч поспіль відзначаються Григорій Баранець та Мандзюк...

— Ми змінили схему гри, діємо із п'ятьма півзахисниками та одним форвардом.

Олександр ПАУК.

ЧЕРНІГІВ

ДЕСНА — ФЕНІКС-ІЛЛІЧІВЕЦЬ — 0:0.

11 жовтня. 16.00. Стадіон ім. Ю. Гагаріна. 1 300 глядачів.

Судді: А. Грисьо, Ю. Карп'як, В. Покора (всі — Львів).

Делегат ФФУ: О. Первушкін (Київ).

Чернігів: Яковець, Чуланов, Євстафієв, Боровков, Стоян, Кобець, Поспєлов, Старенький (Єрмоленко, 84), Кандауров (Кожем'яченко, 87), Войнаровський, Ляшов (Грибанов, 69). ***Тренер***: Олександр Рябоконь.

Калініне: Шевченко, Малка, Луценко, Антонюк, Даценко, Яковенко, Корольков, Юрковський (Повальчук, 46), Ткачук (Івашко, 85), Малюк (Михайлюк, 79), Блудов (Шахов, 46). ***Тренер***: Іван Марущак.

Попередження: Кобець (23), Боровков (76) — Шахов (57), Шевченко (62).

КОЗЬБАН ГРАЄ В ПОКЕР!

Олег ФЕДЧЕНКО з ВІННИЦІ

НИВА — РОСЬ — 5:1 (4:1).

10 жовтня. 15.00. ЦМС. 1300 глядачів.

Судді: Ю.Суряк, Р. Пізанський, Я. Біць (усі — Львів).

Делегат ФФУ: Я. Королюк (Тернопіль).

Вінниця: Гайдаржі (Степанюк, 68), Найко, Гергелюк (Веретинський, 56), Сахно (Лук'янець, 46), Воронін, Пилявський, Бовтрук (Драган, 66), Герасимець (Семиряк, 56), Варченко, Кушка (Адаменко, 66), Козьбан (Сергійчук, 64). ***Тренер:*** Олег Федорчук.

Біла Церква: Налікашвілі (Сельде, 39), Клешня, Блавацький (Таран, 46), Андрощук, Гетьман, Соботюк (Отришко, 73), Ткачук, Рябцев, Бєлкін (Варга, 32), Якименко (Волотек, 73), Титомир. ***Тренер:*** Ігор Хіміч.

Голи: Козьбан (14, 24, 28, 62), Пилявський (42) — Гетьман (61).

Попередження: Козьбан (34), Гергелюк (36), Сахно (40), Сергійчук (68), Лук'янець (90+3) — Гетьман (43), Якименко (86), Андрощук (87), Титомир (90+3).

На мажорній ноті закінчила перше коло вінницька "Нива". Позитивні зміни в інфраструктурі клубу, у ставленні влади до команди, вже проявляються і в грі колективу на полі. У суботу подоляни розгромили "Рось", а Дмитро Козьбан записав до свого активу покер! Це серйозна подія в першості другої ліги, адже цього року такого здобутку не мав ще ніхто. Цікаво, що нападнику "Ниви" з першого туру не щастило, але високий потенціал у Дмитра все ж проявився, і сподіваємося, що матиме своє продовження надалі.

Відкрив рахунок Козьбан на 14-й хвилині після кучі-малої в карному майданчику "Росі" — форвард в падінні заштовхнув м'яч у сітку воріт білоцерківців. Другий гол Козьбан забивав уже голово, після майстерної передачі зі штрафного Вороніна. На 28-й хвилині після передачі Кушки — Дмитро на швидкості випередив захисника, увійшов до карного майданчику гостей і пробив чітко в дальній кут — 3:0! Хет-трик за 14 хвилин! Друга голева передача на рахунку штатного виконавця стандартів "Ниви" — Сергія Вороніна — після його подачі з кутового другий поверх виграв Пилявський — 4:0!

У другому таймі після кількох замін пішла дещо авантюрна гра, яка закінчилася голом престижу "Росі": після помилки Гайдаржи м'яч у порожні ворота надіслав Гетьман. Цей гол розбудив атакувальні порядки господарів, і вони знову довели свою перевагу до чотирьох голів. Андрій Веретинський майстерно закинув за спини захисників м'яч на Козьбана, а той, випередивши голкіпера, першим дотиком перекинув м'яча в дальній кут воріт — 5:1!

Георгій МАЗУРАШУ з ЧЕРНІВЦІВ

БУКОВИНА — ВЕРЕС — 0:0.

10 жовтня. 15.00. Стадіон "Буковина". 5000 глядачів.

Судді: О. Павлюк, І. Бондар, В. Топіха (Київ).

Делегат ФФУ: М. Прозоровський (Вінниця).

11 ТУР

10 жовтня — субота

Нива — Рось — 5:1
Моршин — Львів-2 — 0:1
Буковина — Верес — 0:0
Карпати-2 — Єдність — 0:1
МФК Миколаїв — Бастіон — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Буковина	10	6	3	1	19-9	21
2. Бастіон	9	5	3	1	19-11	18
3. Динамо	10	5	3	2	12-7	18
4. Нива	10	5	2	3	21-10	17
5. МФК Миколаїв	9	4	5	0	11-4	17
6. Єдність	9	3	2	4	10-12	11
7. Верес	9	3	2	4	10-16	11
8. Рось	10	3	1	6	10-16	10
9. Львів-2	10	2	4	4	5-12	10
10. Карпати-2	10	3	1	6	10-18	10
11. Моршин	10	0	2	8	7-19	2

У наступному турі, 18 жовтня — неділя, зустрічаються

Моршин — Нива
Буковина — Львів-2
Карпати-2 — Верес
МФК Миколаїв — Динамо
Рось — Бастіон

НАЙВЛУЧНІШІ

	І	Г (п)
Владислав Коробкін ("Буковина")	9	8(1)
Олексій Колесников ("Динамо")	9	8(1)
Євген Сантрапинських ("Бастіон")	9	5
Дмитро Козьбан ("Нива")	10	5
Андрій Левчук ("Карпати-2")	9	4
Вадим Бовтрук ("Нива")	9	4
Олег Якименко ("Рось")	9	4(1)
Олександр Нечипорук ("Бастіон")	9	4(3)
Сергій Дітковський ("Динамо")	10	4

ДИСКВАЛІФІКОВАНІ

Павло Іванов ("Буковина")
Олег Якименко ("Рось")
Сергій Сахно ("Нива")
Олександр Гергелюк ("Нива")
Денис Коваленко ("Бастіон")

Чернівці: Мельничук, Гагуха, Климус, Іванов, Драголюк (Ємельянов, 53), Мигалатюк, Чуприна, С. Маковійчук, Марченко (Ільїн, 75), Семенюк, Коробкін. ***Запасні:*** Гаргаун, Георгійчук, Жижиян, Гущин, Кубай. ***Тренер:*** Микола Трубачов.

Рівне: Ситников, Бєлов, Попов (Васильєв, 46), Крохмалюк, Поздеєв (Шахов, 67), Мигалатюк, Синчук, Гаврилюк (Манчуленко, 30), Євсеєв, Дячук (Поліщук, 44), Новак (Войтович, 75). ***Запасні:*** Байрашевський, Власюк. ***Тренер:*** Андрій Ковтун.

Попередження: Драголюк (32), Марченко (34), Іванов (55), Семенюк (56), Мигалатюк (69), Климус (87) — Євсеєв (34), Синчук (48), Новак (61).

Не зовсім футбольна погода негативно вплинула на відвідуваність, яка знизилася, порівняно з попередніми матчами, у Чернівцях, але ніяк не на бойовий настрій гравців "Буковини", які з перших хвилин взялися розхитувати чужу оборону. Кіпер "Вереса" Антон Ситников уже на початку матчу, перериваючи фланговий навіс, вибив кулаками мокрого м'яча на Степана Маковійчука, й буковинець міг з ходу вразити ворота. Але нападник вирішив м'яча обробити і, зрештою, віддав пас до воротарського майданчика на Олександра Семенюка, а той опинився в офсайді. Згодом під час масованої атаки "Буковини" той же Семенюк не менш ефектно пробив з розвороту з восьми метрів, і знову воротар зреагував, відбивши м'яча. Атаку продовжив Маковійчук, який виконав гостру передачу з правого флангу в центр штрафного майданчика, проте її в гарному кидку перехопив Ситников. Наприкінці першого тайму після пострілу Маковійчука з 18 метрів м'яч просвистів поруч з правою "дев'яткою", і вже на доданій хвилині Євген Чуприна гарматно пробив зі штрафного з 20 метрів по центру під поперечину. Та Ситников був на місці й кулаками вибив м'яч у поле.

Гіперактивно розпочали підопічні Миколи Трубачова другий тайм, коли Мигалатюк зліва подав на Коробкіна, який з близької відстані головою у падінні влучив у ліву стійку, а на відскок партнери не встигли. Незабаром небезпечні моменти мали все ті ж Мигалатюк, Коробкін, а також Маковійчук. Але все марно. Особливо реальну нагоду мав Коробкін, який приблизно за двадцять хвилин до завершення гри вийшов сам-на-сам із воротарем гостей, та не зумів переграти його. У рівненців найнебезпечніший момент був незадовго до фінального свистка: Олександр Поліщук мало не покарав господарів, реалізуючи давнє правило про те, що "не забиваєш ти — забивають тобі", та господарям пощастило.

А на останній із трьох доданих хвилин чернівчани таки могли вирвати перемогу, проте після навісу Мигалатюка зі штрафного Чуприна з непоганою позиції пробив головою вище воріт.

Вадим СІРИЙ з МИКОЛАЄВА

МФК МИКОЛАЇВ — БАСТІОН — 1:1 (0:1).

10 жовтня. 15.00. Центральний міський стадіон. 3000 глядачів.

Судді: Є. Петраков (Київ), Ю. Павлюченко (Полтава), І. Макоєд (Вінниця).

Делегат ФФУ: В. Тимофеєв (Маріуполь).

Миколаїв: Бобко, Кузнецов, Бабенцов, Можаєв (Ком'ягін, 46), Полуницький, Безсалов (Білоус, 60; Чаус, 75), Волков, Вороненко (Ротань, 72), Гончаренко, Кундель, Морозов. ***Запасні:*** Чоловіков, Коваленко. ***Тренер:*** Михайло Калита.

Іллічівськ: Чореднюк, Павлов, Волчков, Віт. Рудий, Вол. Рудий, Д. Коваленко, Нечипорук (Барба, 90+2), Бондаренко (О. Данильченко, 90+1), Сантрапинських (Панченко, 87), Гайдаржи (Бредіс, 64), Белмохтар (Тараров, 60). ***Запасні:*** Чопко, С. Коваленко. ***Тренер:*** Александр Краснянський.

Голи: Ком'ягін (51) — Нечипорук (18).

Попередження: Білоус (62), Кундель (78), Гончаренко (80) — Сантрапинських (62), Д. Коваленко (68), Нечипорук (84).

Вилучення: Д. Коваленко (88, друге попередження).

Історія взаємин МФК "Миколаїв" і "Бастіону" почалася тільки в минулому чемпіонаті. Обидві зустрічі завершилися на користь футболістів з Одеської області. У першому колі в Миколаєві вони виграли — 2:1. Причому Тараров забив переможний м'яч на 90-й хвилині. В Іллічівську господарі досягли переконливішого рахунку — 2:0. Тому миколаївські уболівальники чекали реваншу своєї команди. Тим більше, "Бастіон" є одним з конкурентів МФК "Миколаїв" у боротьбі за підвищення в класі.

Першого удару по воротах господарі завдали вже на третій хвилині. Гончаренко зі штрафного, який арбітр призначив за порушення правил проти Кунделя, пробив у метрі над поперечиною. Наступна атака також могла стати результативною, але Бабенцов, якому ніхто не заважав, з семи метрів не влучив у ціль. Гості довго вивчали підходи до воріт суперника. Проте майже перший же їхній вихід уперед завершилося голом. На 18-й хвилині Сантрапинських праворуч прострілив у штрафний майданчик і не прикриті обороняцями Нечипорук завдав точного удару в рамку. Пройшло лише кілька хвилин, як Морозов не використав можливості зрівняти рахунок. Воротар Чореднюк впав йому в ноги й ліквідував загрозу. Атака на цьому не завершилася. Морозов знову опинився на ударній позиції, але влучив м'ячем у стійку. Потім був удар Бабенцова головою — цього разу за "Бастіон" зіграла поперечина.

Вихід у другому таймі Ком'ягіна підсилив гру МФК "Миколаїв" у нападі. На 47-й хвилині Безсалов зробив усе правильно, але Чореднюк в падінні ногами відбив м'яч. А ось прорив зліва Ком'ягіна голкіпер ліквідувати не зміг. Миколаївський футболіст точно пробив повз нього в кут воріт. Надалі обидві сторони мали ще можливості змінити рахунок. На 82-й хвилині, наприклад, Бобко виграв дуель у Бондаренка, а в схожій ситуації Чореднюк — у Морозова. На 90-й хвилині ще й футболіст МФК "Миколаїв" з семи метрів головою пробив повз ворота.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ зі ЛЬВОВА

КАРПАТИ-2 — ЄДНІСТЬ — 0:1 (0:0).

10 жовтня. 15.00. Стадіон СКА. 200 глядачів.

Судді: О. Москаленко (Київ), А. Папірович (Хмельницький), Т. Соломчак (Бучач).

Делегат ФФУ: І. Павленко (Вінниця).

Львів: Мисак, Родін, Чоба, Підвірний, Чучман Задорожний, Яджин, Озарків (Шевчук, 62), Біловус (Загідулін, 73), Михеєв (Котайло, 57), Левчук. ***Запасні:*** Лазарський, Гірка, Дорошенко, Малаха. ***Тренер:*** Володимир Вільчинський.

Плиски: Преснаков, Полончук (Ятленко, 79), Наконечний, Дмитренко, Комар, Леонов (Гаврильченко, 56), І. Іванов, Яворський (Романчук, 59), Гричак (Подус, 67), Богданов (Шарников, 74), Заварін. ***Запасні:*** Шевченко, Шарій. ***Тренер:*** Вадим Лазоренко.

Гол: Гричак (50).

Попередження: Озарків (37) — Леонов (20), Гаврильченко (77), Наконечний (82), І. Іванов (87).

З точки зору сусідів по турнірній таблиці, ця гра мала принциповий характер і, забігаючи наперед, дозволила гостям випередити львів'ян у турнірних перегонах.

Футболісти "Єдності", підтримати яких з Чернігівщини приїхала чимала група вболівальників, активніше почали гру. Небезпечно пробивав у рамку воріт Іван Іванов, проте м'яч від захисника зрикошетив на кутовий. А після дальніх ударів Олександра Полончука та Володимира Богданова м'яч летів вище воріт.

А перший небезпечний момент біля воріт гостей виник після фланговоі передачі одного з найактивніших у складі господарів Яджина. Тоді його тезці Михеєву забракло кількох сантиметрів, аби підправити м'яч у сітку. Під кінець тайму міг відкрити рахунок Богданов, вийшовши на побачення з воротарем, проте Роман Мисак парирував небезпечний удар. Зрештою, і Преснаков також не без труднощів парирував дальній удар Біловуса.

А після перерви одна з перших атак "Єдності" завершилася взяттям воріт "Карпат-2". Іванов з правого краю атаки навісив у центр штрафного на Гричака, і той головою красиво підправив м'яч у дальній кут воріт — 1:0. Через кілька хвилин міг відновити рівновагу Підвірний, але удар головою у захисника вийшов не сильний, і воротар ліквідував загрозу.

Господарі продовжували активно шукати шляхи взяття воріт "Єдності" і голевих моментів не бракувало. Небезпечно виконав штрафний Озарків, проте воротар перевів м'яч на кутовий. Міг дальнім ударом відзначитись і Родін, але пробив над поперечиною. А після стандарту у виконанні Задорожного знову демонструє майстерність воротар "Єдності".

Тож "Карпати-2" не можуть у першості розмочити ворота суперників уже впродовж 482 (!) хвилин, набравши в останніх шести турах лише одне очко.

СТРИЙ

МОРШИН — ЛЬВІВ-2 — 0:1 (0:0).

10 жовтня. 15.00. Стадіон "Сокіл". 500 глядачів.

Судді: М. Митровський, І. Гарлач (обидва — Ужгород), М. Маланчук (Чернівці).

Делегат ФФУ: В. Сушко (Калуш).

Львів: Мусієнко, І.Білий, Лазар, Мостовий, Жук, Віт. Макар, Мавров (В.Білий, 90+3), Трохимчук, Химович, Вол. Макар, Бабич (Сікорський, 80). ***Тренер:*** Михайло Токар.

Гол: Трохимчук (82).

Попередження: Остренко (9), Бутрак (77) — Химович (37), Мавров (78).

У розіграші Кубка другої ліги підопічні Михайла Токаря вже перемагали на стрийському стадіоні "Сокіл". Тоді гості зі Львова виграли — 2:0. Цього разу господарі будь що прагнули взяти реванш. Та й у турнірній таблиці команди розділяли п'ять очок, і, у випадку успішного результату, моршинці мали можливість скоротити розрив.

Однак на теперішній момент львівська команда виглядає краще — і це підтвердив суботній поєдинок, який завершився хоч і мінімальною, але заслуженою перемогою гостей.

"СУХЕ" ПРИВІТАННЯ З ПОЛТАВСЬКИМ ЮВІЛЕЄМ

12 ТУР
10 жовтня — субота

Суми — Шахтар-3 — 1:0
ФК Полтава — Шахтар — 0:0
Гірник-Спорт — Гірник — 2:0
Титан — Металург-2 — 6:0
Олімпік — Іллічівець-2 — 2:0
Олком — Сталь — 1:2
Кремінь — Дніпро-75 — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Титан	12	9	2	1	23-11	29
2. Кремінь	12	7	4	1	24-12	25
3. Сталь	11	7	2	2	16-9	23
4. ФК Полтава	11	6	4	1	18-4	22
5. Олімпік	12	7	1	4	22-17	22
6. Шахтар	11	6	3	2	14-5	21
7. Суми	12	5	3	4	18-14	18
8. Гірник-Спорт	11	5	0	6	13-16	15
9. Шахтар-3	11	4	1	6	17-21	13
10. Гірник	12	4	1	7	15-20	13
11. Дніпро-75	12	3	3	6	16-19	9
12. Олком	12	2	2	8	16-24	8
13. Іллічівець-2	11	1	2	8	7-18	5
14. Металург-2	12	1	0	11	6-35	3

* Знято 3 очки з "Дніпра-75" Дніпропетровськ, згідно з рішенням ДК ПФЛ від 27.08.2009

У наступному турі зустрічаються
18 жовтня — неділя

Сталь — Кремінь
Металург-2 — Олімпік
Гірник — Титан
Шахтар — Гірник-Спорт
Шахтар-3 — ФК Полтава
Дніпро-75 — Суми

НАЙВЛУЧНІШІ

	І	Г (п)
Василь Климов ("Кремінь")	10	9(1)
Костянтин Панін ("Титан")	10	7
Антон Шарко ("Гірник-Спорт")	10	6(1)
Дмитро Бермудес ("Суми")	7	5(2)
Олександр Караваєв ("Шахтар-3")	10	5
Євген Арбузов ("Гірник")	10	5(2)
Євген Ткачов ("Олком")	11	5
Іван Матяж ("Олімпік")	11	5(1)
Станіслав Куліш ("Дніпро-75")	11	5(3)
Олександр Яровенко ("Дніпро-75")	12	5

ДИСКВАЛІФІКОВАНІ

Ігор Кириєнко ("Кремінь")
Сергій Слинько ("Гірник")
Руслан Кисіль ("Шахтар-3")

Володимир ВИСОЦЬКИЙ
з ПОЛТАВИ

ФК ПОЛТАВА — ШАХТАР — 0:0.

10 жовтня. 14.00. Стадіон "Локомотив". 1 300 глядачів.

Судді: І. Пасхал, З. Курбанов (обидва — Херсон), П. Кравцов (Рівне).

Делегат ФФУ: А. Шуренков (Суми).

Полтава: Зарубін, Новицький, Плехтяк, Данаєв, Радевич, Бичков, Бербат, Батусов, Марченко (Бриж, 64), Івлєв (Никанович, 46, Акопян, 76), Козаченко (Зеленевич, 68). ***Тренер:*** Іван Шарій.

Свердловськ: Старцев, Штанченко, Сірий, Савін, Минка, Коновалов, Кошелєв, Колесник, Косяк, Кир'янов, Помазанов (Чальцев, 90). ***Тренер:*** Андрій Порохненко.

На 84-й хвилині Данаєв не реалізував пенальті (поперечина).

Попередження: Кошелєв (63), Штанченко (84), Сірий (85).

Перед початком матчу відбулося ювілейне свято з нагоди 100-річчя полтавського футболу. Його 26 ветеранам вручено грошові нагороди, а легендарного майстра спорту Івана Шарія, рішенням мерії та футбольного клубу "Полтава" премійовано легковим автомобілем "ДЕУ", ключі від якого вручили президент клубу Леонід Соболєв та секретар міськради Олександр Козуб.

Після перемоги в одинадцятому турі на виїзді полтавські футболісти поставилися зневажливо до суперника із Свердловська. Нападники господарів поля мало пробивали по воротах гостей. За перші 25 хвилин гри зробили тільки один гострий момент біля воріт шахтарів — це "вісімка" полтавців Андрій Данаєв наважився сильно пробити по воротах суперника, але голкіпер гостей вгадав напрямок польоту м'яча.

Та й перед самою перервою на відпочинок полтавець Сергій Івлєв мав нагоду відзначитися, але не зумів результативно зіграти на добиванні.

Жвавіше пройшла гра в другому таймі — удар з відстані 25 метрів Сергія Бербата прийшовся поруч зі стійкою воріт гостей, а на 75-й хвилині поруч зі стійкою воріт господарів пробив уже "сімка" "Шахтаря" Роман Коновалов.

Через кілька хвилин полтавці гол забили, але арбітр матчу його не зарахував, углядівши до цього моменту порушення правил гри. А на 85-й хвилині захисник гостей порушив правила гри у своїй штрафній, і арбітр матчу призначив 11-метровий удар. Та, вочевидь, це був не день "полтавця" — нападник господарів Андрій Данаєв влучив у поперечину. У останні хвилини футболісти обох команд змінити рахунок не змогли. Нічия — 0:0.

Руслан КОХНО
із КОМСОМОЛЬСЬКА

ГІРНИК-СПОРТ — ГІРНИК — 2:0 (1:0).

10 жовтня. 15.00. Стадіон "Юність". 700 глядачів.

Судді: М. Козиряцький, А. Ісаєв (обидва — Запоріжжя), Т. Корінь (Львів).

Делегат ФФУ: Ю. Скорейко (Чернівці).

Комсомольськ: Шпак (Бахметєв, 90), Слива, Ткаченко, Полтавець, Кондрашов, Русанцев, Малиночка (Турчин, 82), Бондаренко (Ситник. 26), Копицин (Ярошенко, 31), Шарко (Гусейнов, 90), Кравченко (Августинович, 90+1). ***Тренер:*** Юрій Малигін.

Кривий Ріг: Слинько, Цимбал, Давиденко, Ярюхін, Мариненко (Бичко, 90), Гвоздевич, Сичов, Довжик (Бондар, 74), Гончаренко, Москалик (Кондратенко, 76), Арбузов. ***Тренер:*** Сергій Микула.

Голи: Шарко (34, 90+1, з пенальті).

Попередження: Кондрашов (89) — Ярюхін (51).

Вилучення: Слинько (90, фол останньої надії).

З перших же хвилин зустрічі футболісти ФК "Гірник-Спорт" вирішили довести, хто в домі господар. Серія жорстких атак завершилася взяттям воріт криворіжців, але арбітр зустрічі побачив положення "поза грою".

Подібна ситуація повторилася на 11-й хвилині. Як і у попередньому епізоді Кравченко знову забив гол, але знову рефері зафіксував сумнівне "поза грою". Гості не знітилися, і вже на 15-й хвилині лише майстерність Шпака врятувала команду господарів від гола в їхні ворота.

На 17-й хвилині гості знову підібралися до воріт комсомольців. Але все той же Шпак у неймовірному стрибку дотягнувся до м'яча.

Матч вирізнявся динамікою. Швидкості гри були надзвичайні, а кількість гострих моментів змушувала завмирати вболівальників в очікуванні гола.

На 27-й хвилині Кравченко різко вирвався вперед і опинився віч-на-віч з голкіпером. Гарматним ударом він спрямував м'яч у рамку воріт, але... той влучив у стійку. На добиванні опинився Малиночка і злету завдав удару. Футбольний бог, вочевидь, був милостивий до криворіжців, оскільки сфера влучила в поперечину. А вже на 34-й хвилині Полтавець зумів пройти лінію півзахисту і дати пас Кравченку, який прострілив вздовж воріт, і Шарку нічого не залишалося, як замкнути передачу — 1:0.

Футбол був настільки жорстким, що господарям довелося зробити низку замін, через що порушився баланс сил по лініях. Внаслідок чого гості просто насіли на ворота ФК "Гірник-Спорт" і мали кілька стовідсоткових можливостей зрівняти рахунок.

Другий тайм, у принципі, нічим не відрізнявся від першого. За кількістю голевих моментів дійство на полі нагадувало радянський футбол. Шпаку, напевно, за всі матчі нового сезону не доводилося так трудитися, як нині. Але удача все ж була на боці "Гірника-Спорт", і гості не змогли провести жодної результативної атаки. У доданий час Шарко неначе на крилах пролетів трьох оборонців, і воротарю гостей нічого не залишалося, як порушити правила у штрафному майданчику. Арбітр призначив пенальті, який Шарко успішно й реалізував.

Микола МАЦАК
із Армянська

ТИТАН — МЕТАЛУРГ-2 — 6:0 (4:0).

10 жовтня. 15.00. Стадіон "Хімік". 1 300 глядачів.

Судді: С. Приступа (Київ), О. Павлинов, В. Сухін (обидва — Одеса).

Делегат ФФУ: В. Курганов (Кіровоград).

Армянськ: Кошелєв, Крюков, Калиненко (Перестяк, 71), Столярчук, Климентовський (Масалов, 80), Антоненко, Мартишов (Зубков, 85), Камерцель, Панін (Маслов, 71), Волга (Бездольний, 82), Візенок (Скомороха, 71). ***Тренер:*** Микола Федоренко.

Запоріжжя: Борисенко, Дяченко, Невмивака (Дзядевич, 74), Ульянов, Худченко, Тимофеєв (Савеленко, 46), Коваленко, Ключик, Шуляк, Коньков, Спичка. ***Тренер:*** Олександр Гуржеєв.

Голи: Антоненко (3), Волга (6, 70), Візьонок (24, 33, з пенальті), Панін (58).

Результат цієї зустрічі відобразив різницю в класі команд, що зустрічалися. Грали суперники, які перебувають на різних полюсах турнірної таблиці — лідер першості "Титан" і "Металург-2", який замикає турнірні сходи. Не встигла секундна стрілка зробити третій оборот, а рахунок вже було відкрито. Кирило Антоненко вдало зіграв на добиванні після удару головою Дмитра Мартишова з подачі кутового.

Напевно, такий початок шокував гостей, оскільки невпевнені дії захисту через три хвилини дали змогу Євгену Волзі завдати прицільного удару з площини штрафної в самий кут воріт — 2:0.

"Титан" продовжував атакувати, повністю заволодівши ігровою ініціативою і створюючи гольові моменти біля воріт гостей. На 24-й хвилині прохід Антоненка правим флангом завершився точною подачею в штрафну, де з лінії воротарського майданчика Костянтин Візенок головою "розстріляв" ворота — 3:0. Він же через десять хвилин, скориставшись невпевненою грою захисника, вийшов на ударну позицію, але був зупинений з порушенням правил. Сам потерпілий чітко реалізував одинадцятиметровий, встановивши рахунок першої половини гри — 4:0. Другий тайм розпочався зі спроб гостей перехопити ініціативу. Впродовж десяти хвилин запоріжці намагалися контролювати м'яч, вести комбінаційну гру. Проте особливих дивідендів не отримали, залишивши практично без роботи воротаря господарів. А ось "Титан", знову взявши ініціативу в свої руки, провів черговий гол у ворота гостей. Найкращий бомбардир команди Костянтин Панін, зігравши в "стінку" з Візенком, вибіг до воріт запоріжців і точно пробив — 5:0.

Навіть такий рахунок не охолодив атакуючого запалу господарів. Вал атак раз по раз накочувався на ворота "металургів".

На 70-й хвилині швидкісний прохід Андрія Столярчука лівим флангом завершився точним пасом Волзі, і ударом з кількох метрів Євген, зробивши "дубль" у цьому матчі, встановив остаточний підсумок зустрічі — 6:0. Проведені відразу ж заміни наставником "Титану" Федоренком носили вже тактичний характер. Відпрацьовувалися нові ігрові зв'язки, перевірявся найближчий резерв команди.

Упевнена перемога принесла "Титану" не тільки необхідні три очки, а й упевненість в своїх силах. А вона украй потрібна перед майбутніми двома виїзними зустрічами — в Кривому Розі та Свердловську.

ОЛКОМ — СТАЛЬ — 1:2 (0:0).

10 жовтня. 14.00. Стадіон "Спартак" ім. О. Олексенка.1 500 глядачів.

Судді: К. Труханов (Харків), С. Ковальських (Керч), Д. Корабльов (Симферополь).

Делегат ФФУ: Л. Сугирій (Київ).

Олком: Мельченко, Масюткін, Єрмак, Пономаренко, Реуцький (Тарануха, 40), Капуста (Джанджгава, 46), Станіслав, Воробйов, Пелих (Рилов, 70), Кобзев, Савченко. ***Тренер*** Сергій Комлев.

Сталь: Марканич, Обревко, Лешко, Трефіловський, Гуторов (Вайда, 89), Передистий, Шутов (Охмат, 82), Бугайчук, Прима (Грищенко, 79), Скарлош, Кривий (Гаврась, 90+3). ***Тренер:*** Сергій Задорожній.

Голи: Джанджгава (69, з пенальті) — Кривий (66, з пенальті, 75).

Попередження: Савченко (42), Масюткін (71) — Скарлош (43), Кривий (71), Гаврась (90+3).

КРЕМІНЬ — ДНІПРО-75 — 2:1 (1:0).

10 жовтня. 16.00. 3 000 глядачів.

Судді: О. Головков, Г. Литвинов, Є. Данильченко (усі — Луганськ).

Делегат ФФУ: Р. Зань (Львів).

Кременчук: Олійник, Проненко, Черномор, Курелєх, Шаповал, Климов, Тининник, Собко (Ісмайлов, 90), Кирієнко (Тимченко, 65), Степанчук (Іванов, 79), Романчук (Зайко, 55). ***Тренер:*** Юрій Чумак.

Дніпропетровськ: Шелихов, Бахмач, Є. Мухін, Яременко, Крутенко (Бардаченко, 45), Бодня, Микитюк (Головко, 80), Василенко, Кравченко (Трубников, 55), Станіслав, Яровенко (Робакідзе, 90). ***Тренер:*** Микола Самойленко.

Голи: Климов (1, з пенальті, 90) — Яровенко (55).

Попередження: Курелєх (20), Кірієнко (26) — Яровенко (19), Бодня (38), Василенко (82).

ОЛІМПІК — ІЛЛІЧІВЕЦЬ-2 — 2:0 (0:0).

10 жовтня. 14.00. Стадіон "Олімпік". 300 глядачів.

Судді: О. Москаленко (Кривий Ріг), О. Очкуренко (Нікополь), Ю. Атаманюк (Одеса).

Делегат ФФУ: О. Шост (Луганськ).

Донецьк: Тельнов, Санжар (Саєтов, 76), Чех, Коншин (Уланов, 86), Змієвський, Хомченовський (Богданов, 85), Валяєв, Матяш (Сикульський, 86), Шаврин (Головченко, 70), Гельзин (Ареф'єв, 46), Піднебенний (Тарнов, 70). ***Тренер:*** Ігор Петров.

Маріуполь: Старущенко, Передрій, Некрасов, Ковальов, Корольов, Доценко, Феденков (Карапетян, 80), Оберемок, Омельченко (Гарибян, 86, Куров, 89), Гіоргобіані, Швець (Шабан, 46, Філатов, 88). ***Тренер:*** Юрій Керман.

Голи: Шаврін (48), Хомченовський (67).

Попередження: Піднебенний (30), Хомченовський (52).

СУМИ — ШАХТАР-3 — 1:0 (0:0).

10 жовтня. 15.00. Стадіон "Ювілейний". 800 глядачів.

Судді: О. Драчов, Є. Яковлев (обидва — Київ), А. Дудчик (Чернігів).

Делегат ФФУ: Б. Катасонов (Кременчук).

Суми: Галігузов, Слабишев (Ратушняк, 46), Галюза (Шепель, 90+3), Квірквія, Бусаргін, Литвиненко, Пукась (Молочай, 74), Сичов, Мазний (Зінченко, 87), Фатій (Бойко, 69), Мащенко. ***Тренер:*** Валерій Бермудес.

Донецьк: Гальчук, Опарін, Ордець, Білий, Мизюк, Нойок (Стебловський, 80), Причиненко, Караваєв, Заїка, Ямполь, Дяків (Вознюк, 60). ***Тренер:*** Олександр Фундерат.

Гол: Мащенко (50).

Попередження: Литвиненко (31), Бойко (82), Галігузов (90) — Опарін (45).

ПАЛЕРМО РЯТУЄ МАРАДОНУ

Південна Америка

Колумбія — Чилі — 2:4 (1:2).
Колумбія: Оспина, Йепес, Пабон (Родальєга, 62), Армеро, Гарсія, Ернандес (Маруго, 57), Гуарін (Джованні Морено, 57), Агілар, Сапата, Цуніга, Мартінес.
Чилі: Браво, Понсе, Мільяр, Кармона, Відал, Суазо, Марк Гонсалес (Фієрро, 65), Орельяна, Фернандес (Вальдівія, 32), Босежур (Фуентес, 45+2), Медель.
Голи: Відал (13, автогол), Джованні Морено (63) — Понсе (35), Суазо (36), Вальдівія (72), Орельяна (79).
Вилучення: Орельяна (90+3).

Якби Колумбія обіграла чилійців, то ще б могла зачепитися за підніжку поїзда, що прямує до ПАР. Але цього не сталося. Чилійці нині на ходу і, без особливих проблем розібравшись з "наркоділерами", вже пакують валізи до ПАР.

Еквадор — Уругвай — 1:2 (0:0).
Еквадор: Елісага, Уртадо, Нобоа (Монтеро, 58), Мендес, Кайседо (Сура, 66), Бенітес, Кастильо, Айові, Валенсія, Еспиноса (Гуагуа, 79), Реаско.
Уругвай: Муслера, Дієго Лугано, Касерес, Гаргано, Скотті, Родригес (Фусіле, 60), Суарес (Кавані, 84), Форлан, Альваро Перейра, Перес (Егурен, 73), Максиміліано Перейра.
Голи: Валенсія (67) — Суарес (69), Форлан (90+4, пен.).

Занадто драматичний поєдинок відбувся у Кіто. Уругвайців, яким в останньому турі доведеться вдома приймати розлюченого звіра — Аргентину, влаштовувала лише перемога. Троє очок потрібні були й Еквадору, який теж бореться за путівку на мундіаль. Нічия нікому не була потрібна, але вона зберігалася в поєдинку аж до четвертої доданої хвилини, поки голкіпер господарів Елісага не завалив форварда "селесте" Кавані. До пенальті підійшов Форлан і приніс такі важливі троє очок збірній Уругваю.

Венесуела — Парагвай — 1:2 (0:0).
Венесуела: Вега, Боада, Фуенмайор, Федор, Рінкон, Мальдонадо (Морено, 63), Гонсалес (Рондон, 80), Сейхас (Росалес, 77), Лусена, Аранго.
Парагвай: Вільяр, Верон, Алькарас, Каніса, Ортигоса, Кабаньяс (Кардосо, 77), Вера, Да Сілва, Ріверос, Мартінес (Ледесма, 56), Вальдес (Бенітес, 73).
Голи: Рондон (86) — Кабаньяс (55), Кардосо (79).

Венесуела перебувала у такому ж становищі, як і збірна Колумбії. Але, знову ж, не вмотивовані і досвідченіші парагвайці не подарували шансу господарям. Кабаньяс та Кардосо у другому таймі забили по м'ячу, знявши всі питання про переможця зустрічі. Гол престижу від Рондона лише підсолодив пігулку венесуельцям.

Марадона вже пакував валізи.

Аргентина — Перу — 2:1 (0:0).
Аргентина: Ромеро, Ск'яві, Еміліано Інсуа, Хейнце, Ді Марія, Перес (Палермо, 45+1), Ігуаїн (Демікеліс, 68), Мессі, Маскерано, Аймар (Федеріко Інсуа, 77), Хонас Гутьеррес.
Перу: Бутрон, Родригес, Вільчес, Самбрано, Варгас, Солано (Паласіос, 65), Торрес, Рамос, Бальон, Фано (Ренгіфо, 71), Раміpec.
Голи: Ігуаїн (48), Палермо (90+3) — Ренгіфо (90).

Критика лавиною обрушилася на легендарного футболіста Дієго Марадону, який нині очолює збірну Аргентини. "Біло-синьо-смугасті" потрапили в скрутне становище і їм конче необхідно було перемагати збірну Перу. Напередодні гри Марадона вкотре здивував громадськість. Окрім великої кількості гравців, які залишилися не викликаними, тренер аргентинців залишив у запасі Тевеса і Агуеро, зробивши ставку на вістрі атаки на Гонсало Ігуаїна. Та й взагалі їхній склад був досить дивним, практично без оборонців. Утім, у матчі проти аутсайдера аргентинці створили велику кількість моментів у першому таймі. Могли забивати Мессі, Ігуаїн, Ді Марія, проте м'яч уперто не йшов у ворота суперника. У перерві Марадона зробив ставку на Палермо, протримавши на лавці обох зірок європейського футболу. І не помилився. Але спочатку забив Ігуаїн після вдалих дій Аймара.

Ближче до кінця матчу господарі почали нервуватися, багато помилятися. Перуанці змогли перехопити ініціативу, самі створили декілька моментів. Врешті-решт, на 90-й хвилині Ренгіфо після подачі з флангу ударом головою зрівняв рахунок. Запахло сенсацією та катастрофою водночас. Аргентина кинулася вперед, і геній штрафної площі Палермо серед натовпу гравців виявився найматорнішим — 2:1. Здавалося, часу навіть розіграти м'яч у гостей немає. Проте Райнер Торрес зробив відчайдушну спробу завдати удару прямо по воротах з центра поля. І влучив у поперечину! Усе ж футбольний Бог виявився на боці аргентинців.

Болівія — Бразилія — 2:1 (2:1).
Болівія: Аріас, Сабала, Гарсія, Ріверо, Леонель Рейес, Абдон Рейєс (Вака, 74), Бургоа, Гутьєррес, Ральдес, Арсе (Пачі, 80), Марсело Морено (Педріель, 82).
Бразилія: Жуліо Сезар, Майкон, Міранда, Луїзао, Жозуе, Андре Сантос (Елано, 67), Дані Алвеш, Рамірес, Адріано (Дієго, 45+1), Дієго Соуза (Алекс, 45+1), Нілмар.
Голи: Бургоа (10), Марсело Морено (30) — Нілмар (7).

П'ятиразові чемпіони світу вже забезпечили собі місце на ЧС-2010, а тому наставник "селесао" дав відпочинок деяким ключовим гравцям збірної, зокрема, Кака, Лусіо та Робиньо. Зате Дунга викликав спартаківця Алекса та бременця Нaдо. Болівійці, які вже давно розпрощалися з мундіалем, несподівано обіграли переможців ЧС-2002. Всі події в матчі відбулися у перші 45 хвилин. Бразилець Нілмар у дебюті поєдинку вивів свою команду вперед, але вже на 30-й хвилині рахунок став на користь господарів. Знову забив за збірну гравець "Вердера", що належить "Шахтарю", Марсело Морено.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Бразилія	17	9	6	2	33-11	33
2. Парагвай	17	10	3	4	24-14	33
3. Чилі	17	9	3	5	31-22	30
4. Аргентина	17	7	4	6	22-20	25
5. Уругвай	17	6	6	5	28-19	24
6. Еквадор	17	6	5	6	22-25	23
7. Венесуела	17	6	3	8	23-29	21
8. Колумбія	17	5	5	7	12-18	20
9. Болівія	17	4	3	10	22-35	15
10. Перу	17	2	4	11	10-34	10

Африка

Група "А"

Камерун — Того — 3:0 (1:0)
Голи: Джеремі (32), Макун (47), Епалле (52).
Габон — Марокко — 3:1 (1:0)
Голи: Махдуфі (45, автогол), Мулунгі (71), Кузен (76) — Таарабт (90).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Камерун	5	3	1	1	7-2	10
2. Габон	5	3	0	2	9-6	9
3. Того	5	1	2	2	2-7	5
4. Марокко	5	0	3	2	3-6	3

Група "В"

Нігерія — Мозамбік — 1:0 (0:0)
Гол: Обінна (90).
Туніс — Кенія — 1:0 (1:0)
Гол: Жемаа (4).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Туніс	5	3	2	0	7-3	11
2. Нігерія	5	2	3	0	6-2	9
3. Мозамбік	5	1	1	3	2-5	4
4. Кенія	5	1	0	4	3-8	3

Група "С"

Замбія — Єгипет — 0:1 (0:0)
Гол: Хосні Абд-Рабу (69).
Алжир — Руанда — 3:1 (2:1)
Голи: Гезаль (22), Бельхадж (45), Зіані (90, пен.) — Мутеза (20).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Алжир	5	4	1	0	9-2	13
2. Єгипет	5	3	1	1	7-4	10
3. Замбія	5	1	1	3	2-5	4
4. Руанда	5	0	1	4	1-8	1

Група "D"

Бенін — Гана — 1:0 (0:0)
Гол: Аудоу (90).
Малі — Судан — 1:0 (0:0)
Гол: Кануте (89).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Гана	5	4	0	1	7-1	12
2. Малі	5	2	2	1	6-5	8
3. Бенін	5	2	1	2	4-5	7
4. Судан	5	0	1	4	1-7	1

Група "Е"

Малаві — Кот д'Івуар — 1:1 (0:0).
Голи: Нгвіра (63) – Дрогба (67).
Гвінея — Буркіна-Фасо — 1:2 (0:1)
Голи: М.Ба (83) — Дагано (37, пен.), Дагано (60).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Кот д'Івуар	5	4	1	0	16-4	13
2. Буркіна-Фасо	5	3	0	2	9-11	9
3. Малаві	5	1	1	3	4-10	4
4. Гвінея	5	1	0	4	7-11	3

Конкакаф

Мексика — Сальвадор — 4:1 (1:0).
Голи: Гонсалес (25, автогол), Бланко (71), Паленсія (84), Вела (90) — Х.Мартінес (88).
Коста-Рика — Тринідад і Тобаго — 4:0 (1:0).
Голи: Абу Бакр (26, автогол), Сентено (51), Саборіо (62, 64).
Вилучення: Джеймс (66, ТіТ)
Гондурас — США — 2:3 (0:0).
Голи: Де Леон (47, 78) — Коннор (55, 66), Донован (71).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. США	9	6	1	2	17-11	19
2. Мексика	9	6	0	3	16-10	18
3. Гондурас	9	5	0	4	16-11	15
4. Коста-Рика	9	5	0	4	13–13	15
5. Сальвадор	9	2	2	5	9–14	8
6. Тринідад і Тобаго	9	1	1	7	8–20	4

ПЛЕЙ-ОФФ
Перший матч

Бахрейн — Нова Зеландія — 0:0.

Михайло РЄЗНІК.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт: www.ukrainian-football.com

Головний редактор
Т.М. ФЕДОРЕНКО
Черговий по номеру
О. В. ОЗІРНИЙ

Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025150.
Індекс 60994.

